

AVE MARIA

Januar 1951

dupl

FROM:
FATHER BERTRAND
St. Mary's, Lamont

AVE MARIA

Nabožni mesečnik za verno slovensko ljudstvo

Izdajajo

SLOVENSKI FRANČIŠKANI
v Združenih državah Amerike

*

Naslov - Address:
AVE MARIA
Box 608
Lemont, Illinois
Telephone: Lemont 494

*

Naročnina - Subscription rate:
U.S.A. - \$2.50 letno
Izven U.S.A. - \$3.00 letno

*

Naročnina Tvoja je dar v
podpore ubožnejšim sloven-
skim fantom, ki se obrazujejo
za slovenske duhovnike v le-
montskem semenišču.

*

Naročnikov in dobrotnikov
se spominjamo v lemontskem
samostanu v svojih molitvah,
pri sv. mašah in pri drugih
duhovnih opravilih.

*

Urednik - Editor:
FR. MARTIN STEPANICH, o.f.m.
Upravnik - Business Manager:
FR. CYRIL SHIRCEL, o.f.m.

*

Printed by
AVE MARIA PRESS
Lemont, Illinois

JANUAR 1951.

LETNIK 43.

VSEBINA

Mir - P.Mirko OFM	1
Novoletna molitev - A.U.	3
Metka moli /pesem/ - P.Bazilij OFM	4
Vzeta je Marija v nebesa - škof Dr.G.Rožman....	5
Gospod, usmili se! - P.Kazimir OFM	8
Dnevni red Pija XII. - Po virih P.Odilo OFM	10
Pismo s Koreje - A.U.	13
Vzor naših družin - P.Odilo OFM	15
Terezija Neumann	18
Po kraljestvu križa.....	19
Lemontski odmevi.....	26
Stoletnica - A.M.....	28
Kramljanje na zapečku	29
Narodi modrujejo o času	32

Published once monthly - twice in October - by the
Slovene Franciscan Fathers, Lemont, Illinois, in the
interests of the Commissariat of the Holy Cross.

Entered as a second class matter at the post office
of Lemont, Illinois, under the act of March 3, 1879.
Acceptance of mailing at special rate of postage pro-
vided for in section 1103, act of October 3, 1917.
Authorized July 14, 1945.

PD 225/1965

DVA TISOČ LET bo kmalu, odkar so prepevali angeli na betlehemskih poljanah: "Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem, ki so blage volje." Ta spev ni prenehal od takrat, ko so ga ljudje prvič čuli. Ena milijarda kristjanov ga ponavlja vsako leto o božičnem času.

Mir je prišel na svet, ko se je rodil Kristus. Toda ta mir je drugačen, kot bi si ga ljudje predstavljali. Svetonočni angeli so oznanjali mir, ki pomeni spravo med Bogom in ljudmi. Tega pa more dati edinole Kristus. "Svoj mir vam zapustim, svoj mir vam dam. Ne kakor ga daje svet, ga vam jaz dam," je sam povedal. Svet nam ne more dati niti zunanjega miru. Vojna sledi vojni in vsaka je groznejša od prejšnje. Kaj nam bodo prinesle mir? Prav gotovo ne, dokler pozabljamo na mir, ki nam ga daje le Bog - mir srca. Ta je prava podlaga vsakega drugega miru, na njem grade tudi narodi zlate dobe mirnega dela v blagor človeštvu. Tega miru nam manjka, po tem premalo hrepenimo ljudje današnjega zamotanega časa.

Znani nemški pisatelj Paul Keller je napisal knjigo o fantu, ki je iskal domovino. Dolgo dolgo se je zaman spraševal, kje jo bo našel. Končno je po mnogih in težkih preizkušnjah življenja prišel do spoznanja: "Domovina je mir!" S temi besedami konča pisatelj zanimivo povest iskalca domovine.

Kaj ne iščemo domovino tudi mi? Vse naše življenje je to iskanje, ta pot proti domu, ki nam ga je Stvarnik pripravil v večnosti. Srčni mir pa je predokus te naše domovine, droben delček sreče, kateri gremo naproti, če sami hočemo.

Naj bo naše novoletno voščilo nam samim in vsem dragim, da da bi nam božje Dete podelilo ta mir srca!

Sv trije kralji
Slikal Janez Šubic
v Benetkah
l. 1874

Oltarna slika
samostan. cerkve
v Jesenovcu
(Bosna)

NOVOLETNA MOLITEV

VSEM, ki so mi pri srcu, Vsemogočni, vsem, ki si mi jih dal na življenjski poti, da mi pomagajo doseči pristan Tvojega srca, bom voščil na novoletni dan prisrčno in iskreno: Srečno novo leto! Naj bi bilo blagoslovljeno in obdarovano z duhovnimi in telesnimi blagri!

Ti, Brezčasni, ki ne računaš po dnevih koledarja. Ti ne poznaš večrajšnjega in ne jutrišnjega dneva in Ti je današnji dan le človeško merilo. Zato se boš morda smejal, ko boš gledal obraze veselih človeških otrok, ki gredo v dni novega leta z upanjem in vero v nove račune, 'sklepe in namere.

Veš, kako je bilo lani in predlanskim in vsa leta za nami. Vse leži pred Teboj kot na dlani. Saj v svoji večnosti ne gledaš s spominom in pogledi vbodočnost, ampak v svoji sedanjosti.

Sklepali smo, računali smo in imeli tisoč namer v svojih dušah. Ni minul teden, pa so dobri sklepi in namere šle po vodi. Smo pač le zemljani, slabi in praznim sanjam vdani. Nova obleka nam da občutje ugodja, nov sad užitek okusa, nova misel je duhu pogon. Zato je tudi novoletni dan dan nade in upov. Ali nam zameriš, da se vdajamo ugodju novih ur?

Da, zameril bi lahko, ker varamo sami sebe in se tolikokrat nročujemo iz dragocenega daru, ki si nam ga s časom dal. Zameril bi lahko in tudi boš zameril, če bo

ostala knjiga novih dni brez dobrih del popisana.

V imenu mnogih molim k Tebi ta dan:

Daj nam razumevanja danes, da sklepov, novih sklepov, ne bomo delali tjavdan. Kar pa jih bomo napravili, naj bodo iz ljubezni do Tebe, do poveličanja svoje duše in duš vseh, ki so bile poklicane v božjo službo.

Predvsem bomo sklenili le to, kar vemo, da moremo spolniti. Zato nam daj zdravo pamet popotnika, ki v svojo potno bisago in punkeljček ne bo tiščal stvari, ki jih na poti rabil ne bo in bi jih moral prejalí slej pometati kraj ceste. Pamenten popotnik se zaveda svoje moči in svojih potreb. Naj bi še mi, popotniki božji, vedeli preceniti svoje duhovne sile in duhovne potrebe.

Med temi je ena skrb važna in glavna: da pridemo kdaj do Tebe. Tako si Ti hotel in odločil, Tvoja volja je neomajna in Tvoji volji služiti je namen človekov.

Zatorej ne pusti, da bi bili čolnički brez mornarja na odprtem morju, gnani od vetrov strasti, gnani sem in tja brez cilja. Tvoje srce je naš pristan. Kaj nam bo življenje in vse ugodje, ki ga življenje nudi, če ne bomo nikdar pristali na obrežju večnega veselja?! Tudi morje z vsem ugodjem ne bo moglo dati

zadoščanja potnikom, če bo ladja ne-
prestano plula po vodi in nikoli pri-
stala.

Desetere božje zapovedi naj se
spet vkoreninijo v nas. Tega Te,
Vsemogočni, prosimo za novoletni
dan. Pravijo oni, ki so bliže Tvoje-
mu srcu, da nikdar ne zavržeš
prošnje za ljubezen. Kdor Te prosi
ljubezni, bo vedno uslišan. Prosimo
Te torej ljubezni. Ljubezen pa se
razodeva v spolnjevanju Tvoje volje.
Daj nam torej, da spoznamo vrednost
Tvojih zapovedi!

V tem spoznanju bomo tudi našli,
da je mir v družinah le sad spolnje-
vanja božjih zapovedi, da je mir med
narodi le sad spolnjevanja božje po-
stave. Z mirom pa prihaja zdravje,
pokoj vesti, pokoj duše.

V teh novih dneh, ki nam jih leto

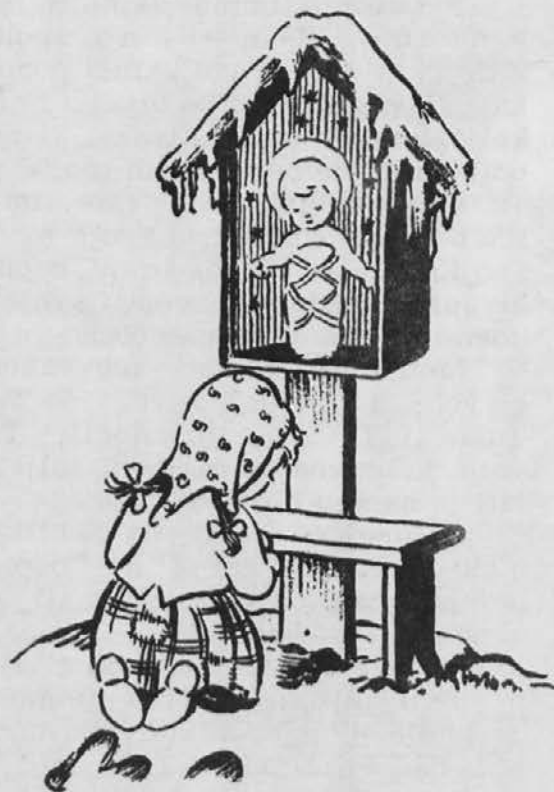
1951. obeta, bomo predvsem iskali
Tvoje ljubezni in skušali biti ljubeči
ljudje, ki ne merijo svojih uspehov
po času, dnevih in mesecih, temveč
po merilu večnosti.

Po merilu večnosti ne bomo svo-
jih del šteli. Le spraševali bomo in
se trudili, trudili se in spraševali,
kje, kdaj, kako bi lahko še več
dobrega storili za častbožjo in zve-
ličanje duš.

Da, novo leto je Tvoj dar člove-
štvu. Zopet bomo lahko preizkušali
svoje sile, svoje čednosti in svojo
dobro voljo. Zato bodi zahvaljen za
milost novega leta, o Vsemogočni!
Daj vsem, ki so dobre volje, da jim
bo leto 1951. zlata jagoda na rožnem
vencu življenja.

A. U.

Metka moli

Jezušček ljubi, Jezušček moj,
k Tebi prišla sem v tej uri:
leto nas staro zapušča nocoj,
novo že trka na duri.

Staro prineslo nam kup je gorja,
meni pa vzelo je brata:
moral na vojno je preko morja.
Dolgo pogrešam že ata.

Mamica sama se trudi za me,
bratca in sestrico bolno.
Trda bo zanjo, če dražje bo vse
in drugih izdatkov bo polno.

Bodi med nami, Jezušček moj,
v letu, ki zdajle prihaja!
Zemljica naša postane s Teboj
košček nekdanjega raja.

P. Bazilij OFM

OB PROGLASITVI RESNICE
/ dne 1. novembra 1950. /
škof dr. Gregorij ROŽMAN

EDINI ŠKOF iz Jugoslavije in s poljskim vojaškim škofom Gavlino zastopnik slovanskega katoliškega episkopata latinskega obreda pri slovesni razglasitvi verske resnice Marijinega telesnega vnebovzjetja - sporočam čitateljem lista AVE MARIA besedilo razglasitve in pridigo svetega očeta.

Vpričo šestintridesetih kardinalov in sedem sto škofov, pred množico sedem do osem sto tisoč nepopisno navdušenih vernikov vseh narodov in jezikov, je papež Pij XII. po kratkem uvodu, sedeč na prestolu in z dvignjenim glasom oznanil:

Vzeta je Marija v nebesa...

V SLAVO VSEMOGOČNEGA BOGA, KI JE MARIJI DEVICI IZKAZAL SVOJO POSEBNO NAKLONJENOST, V ČAST NJEGOVEGA SINA, NEUMRLJIVEGA KRALJA VEKOV, ZMAGOVAL-

CA NAD GREHOM IN SMRTJO, V VEČJE POČEŠČENJE NJEGOVE VZVIŠENE MATERE, V VESELJE IN RADOST VESOLJNE CERKVE, PO OBLASTI NAŠEGA GOSPODA JEZUSA KRISTUSA, SVETIH APOSTOLOV PETRA IN PAVLA IN NAŠI - IZREKAMO, RAZGLAŠAMO IN KONČNO DOLOČAMO : OD BOGA RAZODETA RESNICA JE, DAJE BREZMADEŽNA MATI BOŽJA, VEDNO DEVICA MARIJA, PO ZEMELJSKEM ŽIVLJENJU BILA S TELESOM IN DUŠO VZETA V NEBEŠKO SLAVO.

Ko se je navdušeno vzklikanje Mariji med množico pomirilo, je sveti oče spregovoril:

Ginjeni ob proglasitvi resnice, da je bila preblažena Devica Marija z dušo in telesom vzeta v nebesa, vzradoščeni ob veselju vseh vernih, katerim so se izpolnile vroče želje, se ne moremo ustavljati nujnosti: skupno z vami naj dvignemo himno zahvale ljubeznivi previdnosti božji, ki je vam dala doživeti radost tega dneva, nam pa tolažbo, da Jezusovi in naši Materi ovenčamo čelo z blestečo krono, ki znači Njene posebne odlike.

Po neumljivem božjem načrtu se sedanjemu rodu človeštva, ki trepeče in žalosten ter razočaran blodi in v zveličavnem nemiru išče velike dobrine, katere je bil izgubil, odpira svetli žarek nebes, blesteč v upanju in blaženem življenju, kjer sedi poleg Sonca pravice - Kraljica in Mati Marija.

Ta dolgo pričakovani dan je končno Naš in je končno vaš. Glas stoletij, ali bolje rečeno: glas večnosti je Naš glas, ki je s pomočjo svetega Duha slovesno razglasil visoko odliko nebeške Matere. Klic stoletij je vaš klic, ki danes prodira v prostranost tega častitljivega trga, ki je duhovni pristan vseh narodov, ki je postal danes oltar in tempelj vaše prekipevajoče pobožnosti.

Kakor od utripov vaših src in od ganjenosti vaših ustnic zgibani se tresejo celo kamni te patriarhalne bazilike. Z njimi - se zdi - pa vzklikajo v skrivnostnih glasovih vsi številni in častitljivi templji, postavljeni vsepovsod v čast Vnebovzeti, spomeniki enotne vere in zemeljski podnožniki slavnega prestola Kraljice veseljstva.

Na ta radostni dan se obenem z valom angelskega veselja, ki se družijo z radovanjem vojskujoče se Cerkve, izliva iz nebes na duše potok milosti in vzpodbude k obnovljeni

svetosti.

Zato v tem času zaupljivo dvigamo pogled s te zemlje k najvišje odlikovani Materi ter vsem kličemo: Kvišku srca!

Vsem nemirnim in zbeganim dušam naše razrvane in zmedene dobe, vsem potrtem, ki ne verujejo več v dobroto življenja, bo ponižna in neznanca deklica iz Nazareta, sedaj slavljenja v nebesih, odprla višje poglede. Opogumila jih bo, da premišljujejo, v kakšne namene in za kakšno poslanstvo je bila določena Ona, ki je - od Boga izvoljena za Mater učlovečene Besede - pokorno sprejela besedo Gospodovo.

In vi, ki ste posebno blizu Našemu srcu, boleča bridkost Naših dni in noči ter skrb slednje Naše ure: ubožci, bolniki, begunci, jetniki, preganjani, brez dela in brez strehe, trpeči vseh vrst in vseh dežel; vi, ki vam bivanje na zemlji na videz nudi le solze in odpovedi - pri vsem prizadevanju za vašo pomoč in podporo vam kličemo: Dvignite pogled k Njej, ki je pred vami prehodila pot uboštva, zaničevanja, izgnanstva, bolečine; katere dušo je ob vznožju križa prebodel meč, zdaj pa varno upira svoje oči v večno nebeško luč.

Na tem svetu, ki je brez miru, mučen v medsebojnem nezaupanju, razdvojenosti, nasprotovanju in sovraštvu, ker je v njem ohlapela vera in skoro ugasnil čut ljubezni in bratstva v Kristusu, z vsem ognjem prosimo, da bi Vnebovzeta vrnila v človeška srca toploto čustev in življenja. Ne utrudimo se opozarjati na dejstvo in zavest, da smo vsi otroci ene Matere - Marije, ki živi v nebesih, ki je vez edinstva za skrivnostno telo Kristusovo; ki kot nova Eva in nova Mati živih hoče vse ljudi privedi k resnici in milosti svojega božjega Sina.

Zdaj pa pokleknimo in pobožno molimo:

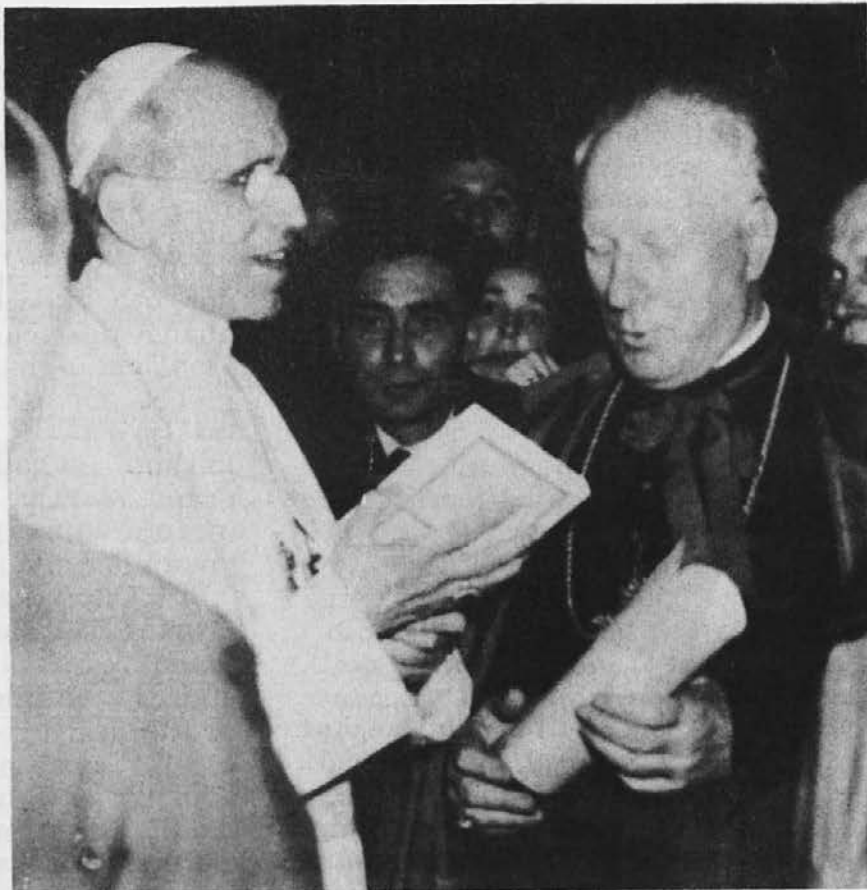
Sveti oče v pogovoru
z dr. Gregorijem Rožma-
nom - Rim, 28. okt. 1950.

O, brezmadežna
Devica, Mati božja
in naša Mati!

Verujemo z vsem
ognjem svoje vere,
da si s telesom in
dušo zmagoslavno
vzeta v nebesa, kjer
Te - svojo Kraljico-
slave vsi angelski
zbori in vse množice
svetnikov. Njim
se pridružujemo tu-
di mi, da hvalimo
in poveličujemo Go-
spoda, ki Te je
povzdignil nad vse
druge stvari, in Ti
darujemo svojo
vdanost in ljubezen.

Vemo, da Tvoj pogled, ki
je ljubko objemal ponižno in trpečo
človeško naravo Jezusovo, v nebesih
uživa Njegovo poveličano človeško
naravo; in da Tvoje Srce ob gledanju
presvete Trojice iz obličja v obličje
utripa v blaženi radosti. Zato Te,
ubogi grešniki, ki nam telo otežuje
polet duše, prosimo: Očisti naše
čute, da se naučimo že tu nazemlji,
sredi vidnega stvarstva, uživati Bo-
ga samega.

Upamo, da Tvoje usmiljene oči
zrejo na naše stiske in skrbi, na
naše borbe in slabosti; da se Tvoje
ustnice smehljajo našim radostim
in našim zmagam; da slišiš glas Je-
zusov, ki Ti o vsakem izmed nas
pravi: "Glej, tvoj sin!" Mi pa, ki Te
kličemo svojo Mater, Te kakor Ja-
nez sprejemamo za Vodnico, Po-
močnico in Tolažnico v svojem umr-
ljivem življenju.

Zanašamo se z gotovostjo, da se
bodo Tvoje oči, ki so pretakale sol-
ze na zemlji, orošeni z Jezusovo
krvjo, ozrle tudi na ta svet, poln
bojev, preganjanj, stiskanja pra-
vičnih in slabotnih. V temi te solzne
doline pričakujemo od Tvoje nebe-
ške luči in Tvojega sladkega usmi-
ljenja - olajšanje v bridkosti naših
src in v preizkušnjah Cerkve in do-
movine.

Verujemo, da si v nebeški slavi,
obdana s soncem in vencem dvanaj-
sterih zvezd, za Jezusom veselje in
radost vseh angelov in svetnikov; mi
pa iz tujine tega sveta z vero v bo-
doče vstajenje gledamo k Tebi, Živ-
ljenje, Sladkost in Upanje naše. Pri-
tegni nas z milino svojega glasu in
pokaži nam po tem izgnanstvu Jezu-
sa, blagoslovljeni sad svojega telesa;
o milostljiva, o dobrotljiva, o
sladka Devica Marija!

Gospod, usmili se!

P. Kazimir OFM

VVSEH NAŠIH litanijah, kolikor jih poznamo, se v prvem delu obračamo k troedinemu Bogu s ponavljajočimi, miloprosečimi "Usmili se!" Tako tudi v lavretanskih, Marijinih litanijah. Zakaj pa?

V veliki stiski in potrebi si. Rad bi prosil svojega očeta, naj ti pomaga. Toda nedavno si ga hudo razžalil in si zdaj ne upaš s prošnjo na dan. Kako si skušaš pomagati iz zadrege? K materi hitiš in njo prosiš, naj ona posreduje zate pri očetu. Če ga boš sam prosil, te bo morda zavrnil; hud je nate. Ali bo uslišal mater? Nevarnost je, da bo zavrnil tudi njo.

"Pojdi najprej sam k očetu in ga prosi odpuščanja! Ti bom že pomagala," ti najbrž svetuje mati, ki očeta še bolj pozna. Pa tudi njo boli, da si očeta razžalil.

Ali zdaj razumeš hrepeneči "Usmili se!" v začetku litanij? Ponavlja se ista zgodba, kakor sem jo opisal zgoraj. V stiski smo. Tako radi bi Boga prosili milosti in pomoči. Toda zavedamo se svoje velike grešnosti. Hudo smo ga žalili in mnogokrat. Kako naj upamo, da

nas bo slišal? Zato se hočemo z litanijami obrniti na našo nebeško Mater Marijo, naj ona prosi in posreduje za nas pri Bogu. Ali nam ne govori Marija enako: "Stopi najprej sam k Očetu, ponižaj se in Ga prosi odpuščanja! Jaz pa ti bom stala ob strani..." Da! In ta nasvet Matere božje izpolnimo s prvim delom njenih litanij.

Vsi skesani in skrušeni torej najprej zakličemo svoj "Gospod, usmili se!" Bogu Očetu. Nato sledi vzklík: "Kristus, usmili se!" k Sinu božjemu, za njim pa se ponovi prvi klic in velja Svetemu Duhu, tretji božji Osebi. Naš confiteor - javna izpoved - so ti trije vzdih. Kakor mašnik pred oltarnimi stopnicami globoko sklonjen trikrat prizna svojo grešnost / "...moja krivda, moja krivda, moja velika krivda..." / in isto ponovi strežnik v imenu vernikov - tako pri litanijah s temi tremi vzkliki molimo svoje kesanje in prosimo tri božje Osebe odpuščanja. Šele z odpuščenimi grehi moremo upati, da bo Bog uslišal prošnje, ktere mu bomo zaupno prinesli po rokah naše Matere Marije v litanijah.

Nato se obrnemo z dvema vzklika naravnost na božjega in Marijinega Sina Jezusa Kristusa. Vse milosti pri Bogu nam je pridobil On s svojo smrtjo na križu. Zato jih vsekdar prosimo "po Kristusu, Gospodu našem"; zato Ga ponižno zaprosimo tudi zdaj: "Kristus, sliši

nas! - Kristus, usliši nas!"

Pri naslednjih treh vzklikih se ponovno obračamo na Sv. Trojico, naj se nas usmili, toda naravnost in bolj določno kot prvokrat. Boga Očeta spomnimo, da je naš Stvarnik, naš nebeški Oče in mi torej Njegovi otroci. Zato se prav iz srca izvije vzklik: "Bog Oče nebeški, usmili se nas!" Pri Bogu Sinu se sklicujemo na ljubezen, ki jo je pokazal do nas z odrešenjem: "Bog Sin, Odrešenik sveta, usmili se nas!" Sveti Duh nas je posvetil, zato velja tudi Njemu: "Bog Sveti Duh, usmili se nas!"

Po teh treh nazivih izjavimo svojo trdno in popolno vero v presveto Trojico. "Sveta Trojica, e n sam Bog, usmili se nas!" To je naša veroizpoved, naše vdano počestčenje troedinega Boga. Marijine litanije so sicer prošnja. Vendar pa, kakor smo že omenili, tudi najlepši slavospev v Marijino čast in slavo, saj v litanijah naštevamo vse, kar najlepšega vemo in si o Mariji sploh moremo misliti. A katero človeško srce je kdaj na svetu tako prisrčno ljubilo Boga, kakor Marijino? Zato je gotovo Njena največja materinska želja, da Ga ljubimo tudi mi po vseh svoji močeh. "Po Mariji k Jezusu!" - Po Mariji k Bogu! Končni namen Marijinega češčenja in tudi Njenih litanij je - čast božja. To nam hoče povedati ta zadnji vzklik k presveti Trojici. Tega se moramo prav dobro zavedati, to Marijino materinsko željo moramo vestno izpolniti: ljubiti Boga. Zato najprej

počastimo sveto Trojico, predno se obrnemo s prvim "Prosi za nas!" na Marijo.

Šele po tem primernem in tako lepem uvodu se upamo obrniti naravnost na Marijo s svojim litanijskim slavospevom in s svojimi osem ali devetinštiridesetimi "Prosi za nas!"

Če v tej luči in s temi mislimi začnemo Marijine litanije, s kolikim zaupanjem in ljubeznijo jih bomo nadaljevali, spominjali Marijo na Njeno lepoto in božja odlikovanja in ponavljali svojo prošnjo.

Že ta prvi del Marijinih litanij nam kaže, kako prelepa in primerna molitev so. Že ta del nam pojasni, zakaj je ta molitev že toliko stoletij tako priljubljena krščanskim srcem.

K svojemu umirajočemu duhovnemu očetu in voditelju je prišel po slovo duhovnik. Hudo mu je bilo, ko mu je poslednjikrat stisnil roko in ga prosil blagoslova. Izrazil je svojo skrb, kdo ga bo odslej vodil v duhovnem življenju. Umirajoči pa ga je potolažil: "Vzemite si za voditelja božje Detece!"

Te zadnje besede so bile duhovniku vse življenje dragocen nauk, ki mu je mnogo koristil.

DNEVNI RED Pija XII.

EVGENIJ PACELLI, rojen pred petinsedemdesetimi leti v Rimu, je bil leta 1939. izvoljen za papeža. Pri volitvah je dobil vse glasove razen svojega. Izgubil je svoje ime in se zdaj imenuje PIJ XII.

Prvi vtis, ki ga napravi sedanji sveti oče na vsakega obiskovalca, je nepopisljiv. Vse prevzame tiha, neprenagljena moč njegovega duha. Papeževa vitka postava meri šest čevljev, drži se ravno kot švicarski vojaki, ki korakajo ob straneh. Njegova hoja je dostojanstvena, a mladeniško prožna, da vsak ob prvem pogledu nanj osupne, ko ga vidi živahno stopati po stopnicah velikega oltarja v baziliki svetega Petra.

Od prvih dni svojega duhovniškega življenja je delal v diplomatski službi katoliške Cerkve, sprva v nižjih uradih, pozneje pa na odgovornih mestih. Postal je papeški nuncij v Nemčiji ravno v hudih časih, ko je začel Hitler svoj pohod v usodni žaloigri. Kmalu nato je postal Pacelli državni tajnik svojega velikega prednika, Pija XI.

Naš sveti oče je videl mnogo sveta. Prehodil je vso Evropo, bil v Južni in Severni Ameriki. Čudovit je njegov krajevni spomin. Najbolj oddaljenim romarjem začne pri audienci govoriti o njihovi rojstni deželi. In skoraj vsak se more z njim

pogovoriti osebno, saj sveti oče poleg uradnega cerkvenega latinskega jezika obvlada tudi angleški, francoski, nemški, španski in portugalski jezik, poleg svojega materinskega -italijanskega- jezika. V občevarstvu je previden, pa skrajno preprost. Vsa njegova postava pa je kakor bi bil izklesan za svoje dostojanstvo.

Njegova pobožnost je pristna in nič prisiljena. Njegova ljubezen do slehernega človeka, pa naj bo katerega koli naroda, ali vere, ga dela resnično "služabnika služabnikov božjih", kakor se uradno sveti oče podpisuje.

Gotovo vsakega katoličana zanima papežev delavnik. Pa si ga na kratko oglejmo!

Delavni čas svetega očeta traja od 6:30 zjutraj do 1:30 po polnoči. Ves ta čas je strogo razdeljen. Eno uro po vstajanju opravi sveto mašo v privatni kapeli. Udeleži se je le peščica njegovih najbližjih uslužbencev. Pred in po sveti maši sveti oče dolgo moli. Ob 8:30 pride k zajtrku. Njegova hrana je zelo preprosta in se zelo redko spreminja. Zaradi dela, ki ga mora čez dan izvršiti, mora biti zelo lahka. Med dnevom nikoli nič ne zaužije. Samo zajtrk, kosilo in večerja. Pri mizi je vedno sam.

Po zajtrku se začne delo. Ob de-

veti uri gre papež v svojo pisarno, kjer uredi oficijalne zadeve. Nato se začne pripravljati za avdienco.

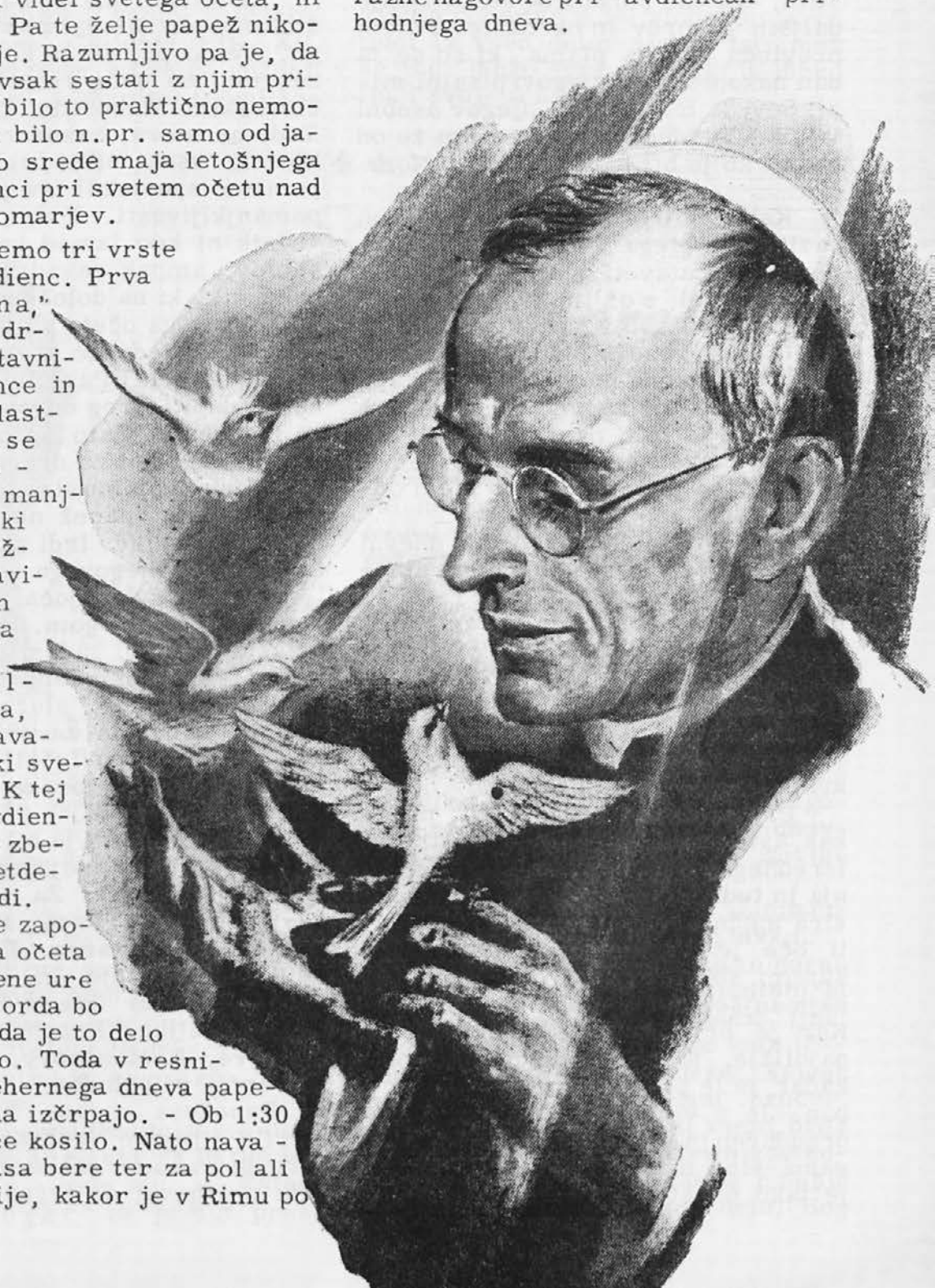
Sleherni, ki obišče večno mesto Rim, hoče videti tudi svetega očeta. Saj pravi že pregovor: "Kdor je šel v Rim, pa ni videl svetega očeta, ni bil v Rimu!" Pa te želje papež nikomur ne obdije. Razumljivo pa je, da se ne more vsak sestati z njim privatno, ker bi bilo to praktično nemogoče. Saj je bilo n. pr. samo od januarja pa do srede maja letošnjega leta v avdienci pri svetem očetu nad en milijon romarjev.

Razlikujemo tri vrste papeških avdienc. Prva je "privatna," zasebna: za državne predstavnike, odposlance in cerkvene oblasti. Druga se imenuje "posebna", za manjše skupine, ki imajo kaj važnejšega opraviti pri svetem očetu. Tretja avdienca pa je "generalna", splošna, ki se vrši navadno v baziliki svetega Petra. K tej generalni avdienci se včasih zbere tudi po petdeset tisoč ljudi.

Avdiencie zaposlijo svetega očeta navadno do ene ure popoldne. Morda bo kdo mislil, da je to delo prav prijetno. Toda v resnici te ure slehernega dneva papeža popolnoma izčrpajo. - Ob 1:30 ima sveti oče kosilo. Nato navadno nekaj časa bere ter za pol ali eno uro počije, kakor je v Rimu po

kosilu splošna navada.

Od četrte do pete ure napravi Pij XII. dnevni sprehod v ločenem delu vatikanskih vrtov. Redno hodi sam in s knjigo v roki. Pač hoče izrabiti tudi ta čas. Izbira tvarino za raznenagovore pri avdiencah prihodnjega dneva.

Ob petih se vrne z vrta in pregleda dnevne časopise ter revije. Kajti prav o vsaki stvari hoče in mora biti poučen do pičice natančno.

Ob šestih zvečer se papež posveti zopet svojim uradnim dolžnostim. Ta čas porabi za sestavljanje daljših govorov in okrožnic. Potem pregleda uradna pisma, ki so se ta dan nakopičila na njegovi pisalni mizi. Seveda mu pomaga njegov osebni tajnik. Ta duhovnik je z njim že od časa, ko je bil papež nuncij v Nemčiji.

Kakor hitro udari ura na zvon bazilike svetega Petra devet udarcev, se poda sveti oče v svojo kapelo, kjer moli z ožjim krogom svojih uslužbencev sveti rožni venec. Po molitvi se vrne k študiju in branju, kar traja do ene po polnoči. Nekako pol ure pozneje zagrne okno njegove sobe, ki je bilo na vsej palači še edino razsvetljeno, spokojna tema. Pij XII. se je podal k tako pičlo odmerjenemu počitku...

To je resnično pretežak dnevni red za moža, ki si nalaga na rame na že svoj osmi križ. A tega reda se drži dan za dnem brez spremembe. Tudi v poletni vročini, ko živi v svoji letni rezidenci Castel Gandolfo. Edina sprememba v teh dneh počitka je ta, da zaključi avdienco že opoldne in da napravi tudi zjutraj kratek sprehod ob jezeru.

Pri vsem tem pa Pij XII. ni nikak avtomat, temveč mož bistrega, izrednega razuma, ki mu vsa dejanja in tudi vsa čustva urejuje in nadzira močna, nezlomljiva volja. Sveti oče je v resnici gospodar nad samim seboj. Nikoli ne pokaže niti najmanjšega znaka nepotrpežljivosti. Kar je pri njem nepotrpežljivosti najbližje, je malenkostna napetost, kadar je le preveč izmučen in izčrpan. Je v vsakem primeru izredno preudaren in praktičen. Z obema nogama stoji na trdih tleh, obenem pa je tako onostranski, da ne moremo

misliti na človeka, ko stojimo pred njim. Nehote gledamo za zaveso njegovega telesa - in ta je posebno tanka in nežna - njegovo veliko dušo, ki sije iz njegovega prodirajočega, a prijaznega očesa.

Katoličani imamo najgloblje spoštovanje do namestnika Kristusovega. Vemo pa, da je kot vsak izmed nas tudi on ubog človek, podvržen človeškim slabostim in boleznim. Tudi on mora, kakor vsak drug duhovnik, vsak teden poklekniti ter se ponižno spovedati svojih grehov in pomanjkljivosti. Toda papežev spovednik ni kdo izmed kardinalov ali škofov, ampak navaden in preprost duhovnik, ki na določeno uro v tednu čaka svetega očeta v njegovi kapeli. Takrat spovedanec ni vladar Pij XII., ampak Evgenij Pacelli, ki bo moral nekoč dajati strog odgovor od svoje ga hiševanja. Zato katoličani zanj molimo več kot za druge.

Kljub svojemu strogemu verskemu življenju papež ne spi na tleh, kakor včasih kdo trdi ali piše. Jedro in središče njegovega verskega življenja je prevladujoča zavest odgovornosti pred Bogom. Zato si vedno prizadeva, da bi zadostil v čim večji meri temu obširnemu namenu in dolžnostim svoje službe, da bi se čim bolj usposobil za voditelja vsem, ki ga hočejo poslušati. Sveti oče dobro razume človeka in njegovo slabost.

V mladih letih je bil Pij XII. izvrsten plavač, mojstrski jahač in dovršen violinist. Za vse te stvari zdaj nima več časa, so mu pa še vedno zelo pri srcu. Posebno kaže veliko zanimanje in ljubezen za glasbo, za kar ima v Rimu gotovo mnogo prilike. Posebno rad posluša Bachove, Beethovnovne, Wagnerjeve in Verdijeve skladbe.

Papeževa osebna knjižnica je merilo njegove izobrazbe. Gladko bere in razume grško in latinsko. Sam priznava, da izgubi vsako sled

časa, če se zatopi nazaj v gromovite Ciceronove govore. Nemški pesnik Goethe, italijanski Dante in francoska Bössuet in Tenelon so njegovo zatočišče vurah utrujenosti. Branje njihovih del mu je v oddih in užitek.

Morda je med vsemi potezami iz vsakdanjega življenja Pija XII. najbolj človeška ta, ko se po večerji igra in zabava s svojimi tremi ka-

narčki. Ko odpre vratca kletke, po vrsti prilete k njemu Hanzelj, Francelj in Pucelj. Prvi se vsede na njegovo roko, drugi na glavo, tretji na ramo. - Mož, ki je ves dan srečaval in reševal najtežja vprašanja današnje dobe ter videl globoko v srca ljudi iz vseh delov sveta, isti mož se tudi lahko igra s ptički in lahko ljubi svoje tri kanarčke.

Po angl. virih
P. Odilo OFM

+ + +

Pismo s Koreje

A. U.

SLOVENCA povsod na svetu najdeš. To je stara resnica, ki včasih koga razočara, včasih pa prav pri-

jetno presenetiti. Koliko slučajev našteješ lahko iz svojega življenja. V mnogih okoliščinah in prilikah si mislil, da te pozna in sliši samo Bog, pa si se moral popraskati za ušesi: za tvojim hrbtom se je oglasil Slovenec.

Naravno, da boš našel Slovenca tudi na Koreji. Kaj ga ne bi? Saj je med ameriškimi vojaki mnogo fantov našega rodu. Med prvimi žalostnimi novicami o padlih vojakih je bila tudi ona o clevelandskem rojaku, ki je dal življenje za pravdo Združenih narodov.

Tudi slovenski frančiškani imamo enega svojih članov na daljni korejski fronti. Ime mu je Father William Žlogar in je sin prek-

murske matere in dolenjskega očeta iz Steeltona, Pa. Bil je v redni vojski, ko nas je zajela vojna in tako je moral s svojimi fanti preko Pacifika reševati domovino in svet, kakor navadno pravimo takim bojnim akcijam zadnje čase.

Piše in napiše pismo od časa do časa ta naš Willy. Ena so kratka, druga daljša. Pa sem rekel: kaj, ko bi sestavil njegove odstavke in jih povezal v poročilo bralcem našega lista? Pismo slovenskega človeka je toliko bolj zanimivo, dasi mnogokdaj ne pove nič novega in v dnevnem časopisju poberemo novice sproti.

Iz treh pisem Fathra Žlogarja povzemam zanimivejše odstavke.

"Po korejskih planotah in gorah se klatim in delim tolažbo fantom, ki so naše vere. Spočetka nisem imel v svojem regimentu mnogo katoličanov; le kakih šestintrideset. Največ je drugovercev, povečini črncev. Toda pomagati moram vsem brez razlike. Premalo je duhovnikov kuratov v naših edinicah in le z božjo pomočjo morem biti kos delu. Bog

Tudi
v
srcih
naših
vojakov
se
oglašajo
prazniki

je resnično Oče nas vseh in v velikih težavah smo si ljudje boljši in večji bratje kot kje doma za pečjo in v mestih, kjer je človek človeku tujec, čeprav oba živita na istem bloku."

"Koreja bo trd oreh. Včasih se vojaki pogovarjajo med seboj: ne vedo, zakaj se borijo in koljejo. Pravijo, da za mednarodno stvar... No, pa vojak tako ne sme govoriti, pripravljen mora biti ubogati; vsaj tako stoji na papirju. Redovniku, kakor na primer meni, ni težko razumeti take pokorščine. Mnogokdaj se je zgodilo, da nisem vedel, počemu sem pokoren, pa je moralo tako biti. Višji so ukazali, že vedo, kaj delajo. Pri vojakih je tudi tako. Kakor nam povedo, tako storimo. Upamo pa, da bo tudi korejska vojna kaj dobrega prinesla."

"Videti bi moral uboštvo misijonov na Koreji od časa, ko so tu gospodovali komunisti! Res je sam hudobec za vso to divjo gonjo proti človeštvu."

Včeraj sem naletel na korejskega katoliškega duhovnika, ki se je moral pred komunisti skrivati tri mesece. Na moje prizadevanje in s pomočjo vojaškega poveljstva smo dosegli, da se je njegova farna družina po dolgem času prvič zbrala k

javni sveti maši. Zaradi tajnih komunističnih agentov je morala prisostvovati naša vojaška oblast.

Korejec je po rodu. Govorila sva delno v latinščini, delno pa po tolmaču. Odstopil sem mu mnogo cerkvenega perila in mašne obleke v vrednosti stoosemdesetih dolarjev. Same stvari, ki sem si jih sam nabral za lastno uporabo, predno sem zapustil Združene države. Nekaj kosov še sploh nikdar nisem rabil.

Zdaj sem spet pravi vojaški kaplan, ki ima le najnujnejše s seboj za mašo in najbolj važne posle svečeništva.

Danes bom vzel onega korejskega duhovnika v sosedno mesto. Morda mu bom lahko izposloval kak kos obleke, ki je tudi nima. Tudi nekaj sveč mu moram dobiti: sam sem imel samo dve..."

"Oni dan, ko smo koračili skozi neko mesto, imen ne bom navajal, sem naletel na nek samostanček, kjer so bivale redovnice-misijonarke. Spremenjen je bil v komunistično ječo. Sester nisem mogel najti nikjer in nihče mi ni mogel povedati, kam so izginile. Kapelica je bila še nedotaknjena, le križ je bil odstranjen. Na steni se je še poznalo, kje je visel. Mislil sem in upal, da se je posrečilo sestram zbežati in vzeti križ s seboj - tolažbo in bodrilo.

Koliko misijonskega dela je uničenega! Človeku se kar v srcu vname jeza. Toda Bog že ve, zakaj to dopusti. Koliko dela bo čakalo novih božjih delavcev! Pa naj še kdo reče, da ta mednarodna rdeča gonja in popočetje ni od samega zlobca!..."

"Prezebamo, da je joj. Vedno sem mislil, da so ti kraji tropični, pa ti je tako strupeno mrzlo, da nam zobje šklepetajo. Še spati se ne da, tako brije burja. Zima je tukaj kar nekam prezgodnja."

"Ko se včasih človek sam s seboj pogovarja, posebno v samotnih urah, pravim sam pri sebi: zakaj

ne vržejo Rusiji Koreje? Največji pljunek bi ji bil v obraz: naj jo ima deželo, ki je samo beraštvo in orientalska puščoba. Kaj neki iščemo tod?... Toda saj komunistom ne gre za malo Korejo. Mi bi morali drugače prijeti. A kaj, ko diplomati drugače hočejo in drugače odredjajo! Oni za nas mislijo in sklepajo. Škoda, da mora toliko mladih življenj izkrvaveti. Naš regiment je pokopal 1700 fantov med zadnjim julijem in

prvim septembrom. Kako se igramo z dragocenim človeškim življenjem. Dragocenim! Sodeč po grobovih na Koreji življenje ni dragoceno...

Je kaj novega in zanimivega v Lemontu?

Ta mesec sem mogel opraviti le trinajst maš. Zabeležite!" - - -

Tako nekako gredo odstavki iz pisem slovenskega duhovnika-vojaka na Koreji.

VZOR NAŠIH DRUŽIN

Božični prazniki so res družinski prazniki. Družina, zbrana pri jaslicah: pri Jezusu, Mariji in Jožefu, je res srečna družina. Otroci iščejo svoj vzor pri Jezusu, mati pri Mariji, oče pa pri Jožefu. Prav kakor poje ona pesem: "Varhi odbrani v zgled ste nam dani: Jezus, Marija, Jožef!..."

Družina je velika v očeh božjih. Sam božji Sin je bil rojen v družini. Ko je bil Bog, po človeško govorjeno, primoran izgnati človeka iz zemeljskega raja, ker je človek Bogu odpovedal pokorščino, mu ni vzel vsega veselja in vse sreče. Pustil mu je družino. V krogu družine, pri tolpem domačem ognjišču naj bi našel človek vsaj majčken odsev izgubljenega raja. In to lahko najde v obilni meri, ako zveže zibelko v svoji družini z Jezusovimi jaslicami, ako mati svojo materinsko srečo spoji s srečo nebeške Matere in ako oče v družini naslanja svojo pravičnost in poštenje na rednika Jezusovega, svetega Jožefa.

Povsod naj odmeva ona pesem, zlasti pa v naših družinah:

Imena mi najslajša so:
Jezus, Marija, Jožef; ;
k Vam moje želje vse gredo,
Jezus, Marija, Jožef.

S pobožnim srcem zgovorim:
Jezus, Marija, Jožef;
K Vam v stiski svoji pribežim,
Jezus, Marija, Jožef.

Vam svojo dušo izročim:
Jezus, Marija, Jožef;
v naročju Vašem naj zaspim,
Jezus, Marija, Jožef.

Moj zadnji zdihljaj bode naj:
Jezus, Marija, Jožef;
naj pridem k Vam v nebeški raj,
Jezus, Marija, Jožef!

P. Odilo OFM

Misijonarke v saharški puščavi se morajo na potovanjih posluževati kamele /zgoraj/

Slika Margarete Bourgeoys (na levi) v vatikanski baziliki ob priliki proglasitve blaženim. Nova blažena je ustanoviteljica noterdamskih sester.

Spodaj: V Rimu so opravili sveto mašo za kanadske svetoletne romarje, žrtve letalske nesreče.

Slikar gornje slike hoče širiti družinsko sv. obhajilo. Praznik sv. Družine (letos 7.jan.) naj bi bil vsako leto 'družinski dan' - dan skupnega družinskega sv. obhajila.

Spodaj: Čudovita podoba Kristusove glave, slikana od treh strani, se nahaja v 'Blessed Sacrament' cerkvi v New Yorku (Queens).

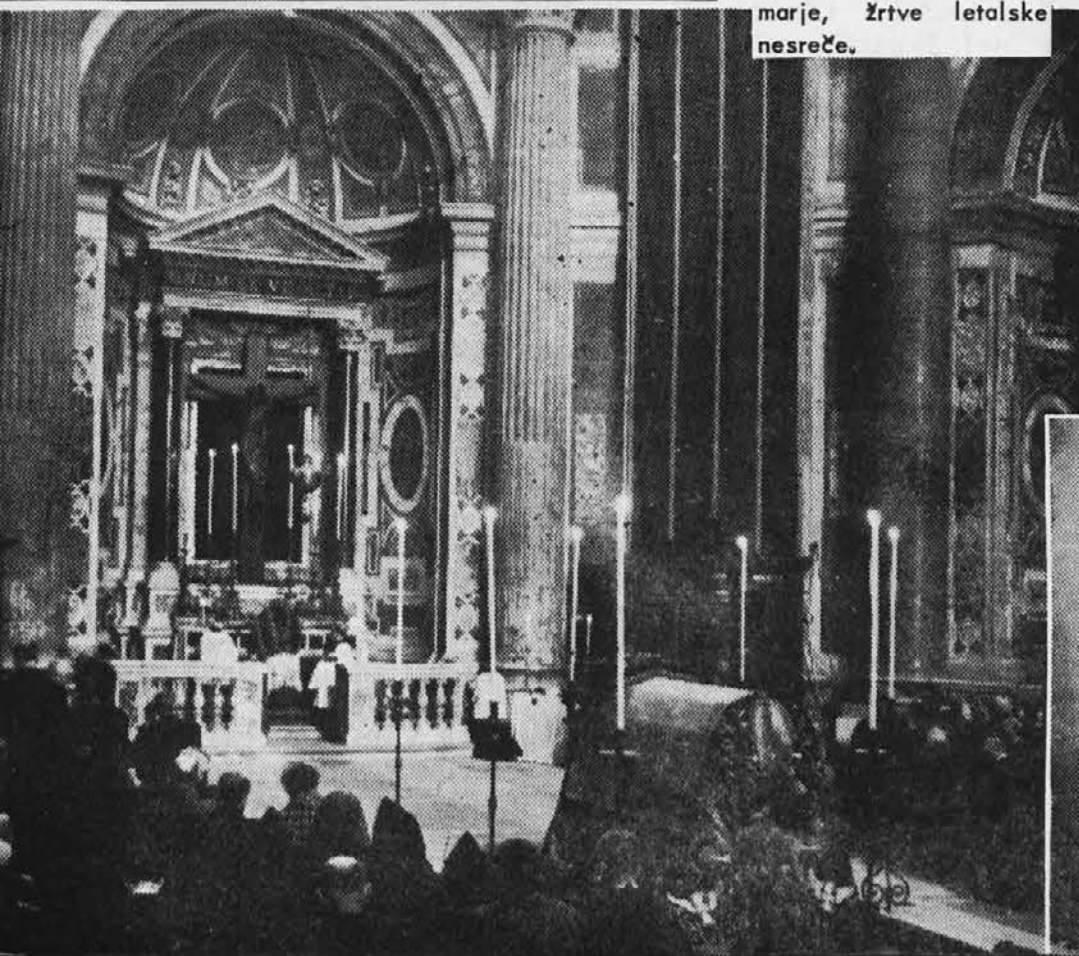
Zgoraj: Blažena Ana Marija Javouhey, ki je bila oktobra meseca prišteta blaženim.

Ameriški vojak (na desni) se na Koreji udeležuje sv. maše z domačini.

Deček na desni ne pusti svojega psa od sebe, ko moli sv. rožni venec med pobožnostjo v Crookstonu, Minn.

Tereziya Neumann

DESETO POGLA VJE

Prikazni veselja in slave

TEREZIJA Neumann poleg prikazni trpljenja doživlja tudi skrivnosti veselega in častitljivega dela rožnega venca. Ta doživljanja vklju-

TEREZIJINA

NESREČA

Po zadnjih poročilih je Tereziya Neumann hudo zbolela in so že mislili, da bo umrla. Domači župnik ji je podelil zakrament svetega poslednjega olja. Potem pa se ji je obrnilo na bolje in zdaj upajo, da bo ozdravela.

V avgustu je Tereziya na poti iz cerkve tako nesrečno padla, da si je zlomila eno rebro. Sprva ni kazalo, da bi bila stvar nevarna. Pozneje pa so ugotovili tudi notranje poškodbe, združene s krvavitvijo na pljučih. Po kratkem izboljšanju se je Tereziya podala na božjo pot v Altoetting. Po vrnitvi se je njeno zdravstveno stanje zopet poslabšalo. A kakor rečeno je zdaj že toliko boljša, da se zanjo ne bojijo.

Tereziya Neumann je že v triinpetdesetem letu. Rojena je bila dne 8. aprila 1898., torej ravno na veliki petek.

čujejo tudi zmagoslavno Kristusovo vstajenje, Njegov vnebohod in dogodke iz življenja preblazene Device Marije ter drugih svetnikov. Res predstave niso tako močne kakor prikazni trpljenja Gospodovega, vendar so prav tako naravne in natančne. Tako jasno se odražajo na Terezijinem obrazu in vseh njenih kretnjah, da lahko vsakdo okoli stoječih razume, kaj ona vidi. Posebno še, ker so te prikazni v zvezi z dobo ali praznikom cerkvenega leta.

Prve vesele prikazni je imela Tereziya za božič leta 1926., devet mesecev po prejemu ran in doživljanju prvih zamaknjenj v trpljenje Gospodovo. Sveti večer tega leta je bil ravno na petek. Tereziya je imela, kakor vsak petek, prikazni trpljenja. Ko pa se je bližala polnoč, je ponehala napetost, ki je bila posledica njene trpljenja. Pri njej je bil samo oče, vsi drugi so odšli k polnočnici. Sedel je ob njeni postelji in bral iz nabožne knjige razlago božičnih evangelijev. Iz cerkve si mogel slišati celo zvončke, ki so zvonili za povzdigovanje, tako je bilo vse tiho. Oče je ob njih glasu pokleknil in kratko pomolil, toda iz molitve ga je zdramil vzklik, ki je prišel isti hip iz hčerkinih smehljajočih se usten. Videl jo je, kako je nečemu prisluškovala, nečemu, ki je še daleč, a se vedno bolj približuje. Njene modre oči so se široko odprle in bile polne pričakovanja. Nato se je dvignila in obsedela na postelji. Prikazen je trajala precej dolgo, celo potem, ko so se mati, bratje in sestre vrnili od polnočnice. Tako so enega bratov poslali klicat župnika Nabra. Medtem pa je Tereziya zopet omahnila na blazine: prikazen je izginila. Domači so samo slišali, kako je popolnoma tiho vzdihovala in govorila

sama sebi: "Rada bi umrla. Tam je tako lepo. O, ko bi mogla umreti! Tu je žalostno..."

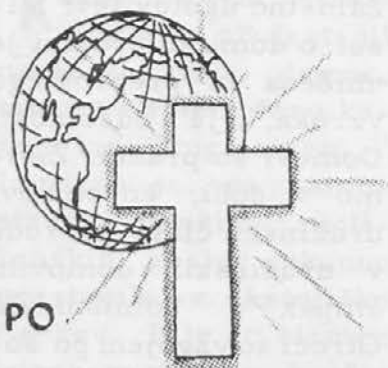
Po mnogih poizkusih se je župniku Nabru le posrečilo ugotoviti izvor Terezijinega veselja. Ko je omenil, da je prišlo božje Dete, je stigmatiziranka veselo vzkliknila: "Da, bilo je božje Dete!..." Nato pa je začela pripovedovati med blaženim smehljajem, kako jo je prebudila sladka glasba. Videla je svetlobo in slišala glas, ki ga je že poznala. Bil je glas sv. Male Cvetke. Sv. Terezija ji je dejala: "Dovoljeno ti je ne samo z Gospodom trpeti, ampak se z Njim tudi veseliti. Toda ostani ponižna! Bodi kakor otrok!" Nenadoma se je dvignila in v hipu je bila okrog nje čudovita svetloba. "Videla sem majčkeno Dete, ki je bilo tako lepo. Obdajala Ga je svetloba. Imelo je nežna, rožasta lička, a ne preveč rdeča. Kako ljubke so bile Njegove nožice. Mehki kodri zlate barve so obkrožali smehljajoči se obrazek. Gledalo je tako ljubko s svojimi svetlimi, modrimi očmi. Dete je nosilo majhno obleko. Stegovalo je svoje roke proti meni in se mi smehljajo. Izgledalo je, da hoče priti k meni..." je pripovedovala.

Pesem, ki jo je Terezija slišala v prikazni, je nanjo zelo vplivala. Le razumeti je ni mogla. Ko jo je pozneje obiskal profesor Wurtz iz Eichstättta, ji je pravil besede "Slava Bogu na višavah..." v različnih jezikih. Toda Terezija je vedno odkimavala, da to ni besedilo one lepe pesmi. Kakor da je napravil slučajno, je mimogrede povedal profesor angelske besede tudi v aramejščini, ki so jo govorili v Palestini in so morali v njej peti angeli, da so jih pastirji razumeli. Tedaj je Terezija nenadoma vzkliknila: "To je besedilo! Da, prav to je ona pesem povedala, le nekaj malega ste izpustili."

Za časa te prikazni je Terezija, ki že dolgo ni uživala nobene močnate hrane, prenehala tudi z vsako tekočo hrano v kakršnikoli obliki. Uživala je le sveto obhajilo.

Leto pozneje je imela Terezija zopet božične prikazni. O vsem, kar je tedaj videla, je podrobno poročal Fritz Gerlich, ki je uporabil zapiske župnika Nabru.

Dne 22. decembra 1927. je Terezija videla, kako je prišel sveti Jožef z dela domov. Povedal je Mariji, da morata na popisovanje v Betlehem, kakor je ukazoval novi razglas cesarja Avgusta. Jožef je želel iti sam: bal se je, da bi bila pot za Marijo prenaporna. Ona pa je vztrajala, da

PO

KRALJESTVU KRIŽA

Vas morda zanima številka zadnje vojne, ki je spremenila domala vsa evropska mesta v kup razvalin?

Na Evropo je padlo v teku vojne 2.690.000 ton bomb, ki so zahtevale največ žrtev med civilnim prebivalstvom: starimi ljudmi, materami in otroki. Samo v Nemčiji cenijo število teh nedolžnih žrtev nad pol milijona. Koliko pa jih je bilo pohabljenih in so danes brez rok ali nog nezmožni dela. Mnoge pa so zračni napadi spravili ob um in umirajo danes poumობolnicah.

Naj bi vsaj ti sadovi vojne spametovali svet!

Bostonski nadškof Richard J. Cushing je govoril na konferenci Društva krščanske znanosti o prerobenju in obnovi katoliških družin. Poudarjal je zanimivo a

žalostno ugotovitev: Mišel o domu in družini je uničena iz preprostega vzroka, ki je - odsotnost. Domovi so prazni. Živimo v dobi, ko se novi družinski člani ne rode v družinskih domovih, ampak v bolnišnicah. Otroci so vzgojeni po šolah, igrajo in zabavajo pa se po javnih igriščih in ne na domačih dvoriščih. Poleti gredo za dolge mesece zdoma v počitniška taborišča. Dorasčajoča mladina in odrasli člani družin pa se s svojimi prijatelji sestajajo v nočnih klubih. Jedo po restavracijah in ne pri družinski mizi. Celo spe mnogokrat izven doma. Zdravje si iščejo ljudje po klinikah, umirajo po sanatorijih, na mrtvaškem odru pa leže po hišah pogrebnih zavodov...

Največja nesreča naše dobe so prazni domovi in razbite družine.

Svetoletna romarica, belgijska pisateljica Amata von Hille, je napisala knjigo, v kateri popisuje svoje potovanje v večno mesto. Vso pot iz Bruxellesa v Rim je napravila peš. V knjigi se hvaležno spominja vseh, ki so ji na tej poti postregli s prenočiščem in hrano.

gre z njim, ker tako ukazuje povelje. Rekla je, da bo že Bog poskrbel za njiju. Pripravila sta vse potrebno za pot. Hrano in nekaj drugih potrebščin sta natovorila na oslico. Izbrala sta si jo zato, ker sta med potjo potrebovala njeno mleko. S seboj sta vzela tudi nekaj obleke in šotorsko krilo.

Nazaret sta zapustila okoli šeste ure zjutraj. Marija je jezdila, Jožef pa je žival vodil za uzdo. Z levico se je opiral na palico, ki je bila večja kakor on sam. Vreme je bilo precej mrzlo in deževno, pota slaba. Ko se je bližala noč, sta postavila šotor v bližini skupine dreves, ker ni bilo v bližini na razpolago boljšega prenočišča.

Dne 23. decembra je Terezija videla v prikazni, kako sta Marija in Jožef nadaljevala pot proti Betlehemu. Začela sta že ob pol šestih. Marija je hodila, da ne bi preveč mučila živali. Terezija je opazila, kako sta oba popotnika postala trudna. V vližini sta videla neko hišo in sta zaprosila pomoč. Stara mož in žena s sinom in hčerko sta tujca ljubeznivo sprejela. Opazila sta, v kakem stanju se nahaja Marija, kako je blede in utrujena - navadno je bila močna in se je dobro počutila - in sta jima dala svoje skromno a toplo kosilo. Pozneje je Gospod bogato nagradil dobre ljudi. Umrli so lepe smrti. Sin je poslušal Janeza Krstnika, ki je oznanjal krst pokore. Dal se je krstiti in je pozneje postal eden izmed dvainsedemdesetih Gospodovih učencev. Hči je postala kristjana in jo je umorilo razdivjano pogansko ljudstvo, ko je hotela uničiti njihove bogove.

Noč med 23. in 24. decembrom sta Marija in Jožef prečula v vaški gostilni. Dne 24. decembra ob šestih zjutraj sta nadaljevala pot. Oslica je postala popoldne vidno utrujena, dobri ljudje pa so jo zastonj nahranili. Vreme je bilo hladno in deževno. Terezija je videla, kako je svetl par ob tričetrt na šest popoldne vstopil skozi severna betlehemska vrata. Betlehem je imel ob tem času okrog tisočsto prebivalcev. Hiše z vodornimi strehami so imele okrogla ali kvadratna okna z lesenimi mrežami ali polknami. Ceste so bile tlakovane z velikimi kamenitimi ploščami.

Jožef je vstopil v neko hišo, a se je kmalu potrtno vrnil ter povedal Mariji, da zanju ni prostora. Nato je stopil v drugo hišo, ki je bila - po prostornosti in gostih sodeč - gostilna. Tudi tu so rekli, da ni več prostora. V mestni hiši

Jožef
in Marija
ne najdeta
prenočišča

je bilo štete, a Jožef je hotel preložiti svojo prijavo do prihodnjega dne, ker je zelo velika množica čakala, da pride na vrsto. Marija ga je nagovarjala, naj izpolni povelje takoj, ker se

je približala njena ura. - Še enkrat je sveti Jožef hotel najti zavetje, toda zopet se je razočaran vrnil. Marija ga je tolažila. Zadnji, na katerega se je Marijin zaročenec obrnil, ga je napotil k staji, katere delni lastnik je bil. Dovolil je Jožefu, da sme z Marijo ostati tam. Staja se je nahajala na južni strani mesta izven obzidja.

Marija in Jožef sta se odpravila iz mesta. Svetila sta si s svetilko, ki jo je Jožef nosil s seboj. Okrog osmih zvečer sta dospela do hlevčka, ki je bil postavljen na vzhodni strani hriba kot dodatek k votlini. Votlina je tvorila stajin severni del. Streha in hlevčkove stene so bile iz širokih desk. Desna stena je imela majhno okno. Jožef je privezal osla za tram, ki je podpiral streho v levem kotu hleva, svetilko je obesil na strop. Mariji je pripravil ležišče ob desni steni s tem, da je razgrnil po tleh šotorsko krilo in sivo volneno odejo. Za sebe je napravil slamnato ležišče ob steni na levi strani. Pokril se je z volneno odejo. Nebo je bilo oblačno.

Isti večer ponoči, bilo je trinajst minut čez enajsto, se je Terezija zamaknila. V novi prikazni je videla nadaljne dogodke prve svete noči. Njeno obličje je žarelo od sreče, njene kretnje so bile nenavadno živahne. Celo noge je premikala in njene roke so poizkušale pomagati nekaj

Kakor na eni strani angleški protestanti napadajo novo dogmo, tako se v istem času kažejo tudi druge strani. V Londonu je vsa samostanska družina anglikanskih sester skupno prestopila v katoliško Cerkev. Bile so članice kongregacije sv. Križa, ki deluje tudi v misijonih na Salomonovih otokih in Novih Egridih. Pet sester je Angležinj, osem pa domačink, ki so jih poslali v Anglijo v šole. Vse imajo visoko izobrazbo in nekatere celo doktorat.

Pretrsljivo sliko sedanjih razmer na Litvanskem, ki ječi pod krvavo komunistično zvezdo, nam kaže sledeča statistika: Od štirinajstih škofov ni ostal niti eden: za več jih je dokazano, da so bili umorjeni, ostali so izgnani neznano kam v Sibirijo. Od 1646 duhovnikov jih je ostalo le 400, ki pa so pod stalnim nadzorstvom tajne policije in jim na vsak korak onemogočujejo delo. Od 1586 redovnikov je doma - en sam. Ostali so po ujetniških taboriščih in pomešani med delavci-sužnji širnega rdečega kraljestva. Od 1202 cerkva in kapel, ki so

bile še pred desetimi leti zatočišče številnih vernikov, jih danes stoji samo še šestdeset. Vsa štiri semenišča služijo v druge namene. Katoliška univerza je zaprta, ves verski tisk zatrt. Na tisoče domov je praznih in katoliške družine so bile med prvimi, ki so morale v izgnanstvo v notranjost Rusije.

Pa je res "svoboda vere" tam za železnim zatorom!

Znameniti poznavalec razmer po svetu, G. Dulles, ki je že tolikokrat zastopal ameriško vlado po raznih konferencah in je bil tudi pri Družbi Narodov glavni izvedenec naše Unije, je predsednik udruženja protestantskih cerkva. Zanimivo je, da je njegov sin postal katoličan, stopil v jezuitski red in bo čez dve leti posvečen v duhovnika. Ta sin je napisal zanimivo knjigo "Testimonial to Grace" - po naše "Spričevalo milosti". V njej ponižno a živo popisuje delo božje v svoji duši. Po mnogih preizkušnjah življenja in iskanju resnice po stolicah raznih univerz je spoznal, da je katoliška Cerkev edina zakladnica božje besede in božjega razodetja.

držati. Ob pol dvanajstih je omahnila na blazine in zaprla oči. Minuto pozneje jih je zopet odprla in začela z navdušenjem pripovedovati, kaj vse je videla. A ni še bila popolnoma prebujena iz zamaknjenja.

Po pripovedovanju "je bila še ravnokar v nekem hlevcu. V njem se je nahajalo dete, povito v plenice". - "Videla sem hjegove ročice, ki so bile tako majhne. In njegove očke, katere je imelo skoro ves čas zaprte. Vreme je bilo mrzlo," je sama pripovedovala. V omotici ni vedela, kdo bi bil ta otrok, dasi ni nehala govoriti o sreči ob pogledu nanj. Ko so ji opazovalci povedali, da je bilo to božje Dete Jezus, jenjeno veselje vidno narastlo. Šele po nemajhnem naporu je mogla nadaljevati s svojim poročilom: "Bila sem v leseni staji, ki se je naslanjala na črnkastosiv hrib. Tla niso bila ravna, imela so celo skale..."

Stala je na levi strani vrat in gledala v stajo. V ozadju je bil privezan osel. Ko so jo vprašali, če je bil tam tudi vol, je odkimala. Pripovedovala je, da je Dete ležalo v jaslih, ki so drugačne od domačih, kakršne uporabljajo v Konnersreuthu za krmljenje živine. Bile so lesene, dolge kake tri čevlje, na štirih prekrižanih nogah. V hlevcu je bilo še več drugih jasli. Dete je ležalo tako, da je imelo glavo obrnjeno proti ozadju staje. Marija je stala ob Jezusovi levici in božala Njegove ročice. Jožef je bil s sklenjenimi rokami na desnici in je nekaj dejal, kar Terezija ni razumela. Nato je Marija prekrižala svoje roke čez prsi. Otrok je imel temnomodre oči in kodraste laske. Slama, na kateri je ležal, je bila bolj črna in močnejša kot domača. Pozneje je Terezija razložila, da je bila slama v jaslih le na dnu, preko nje je bila stelja. Svetilka, ki jo je Jožef obesil pod strop, je blede gorela.

Po zapiskih župnika Nabra in po Gerlichevem poročilu je Terezija po enajsti uri videla,

kako se je Marija na oni prvi božični večer zamaknila, kako je pokleknila in prekrižala roke na prsih. Jožef je kmalu nato vstal in nastlal v jasli slamo, Marija pa je položila vanje novorojeno Dete. Jezušček je bil oblečen v srajčko z dolgimi rokavci in povit v plenice. Pokrila Ga je z volneno odejo, ki sta jo z Jožefom prinesla iz Nazareta. Nato sta oba molila, ona na levi, on pa na desni strani jasli. Jožef je dvignil roke in jih sklenil pod brado, Marija jih je imela prekrižane na prsih. Nebo se je zjasnilo in zvezde so sijale.

Od pozvdigovanja do obhajila med polnočnico leta 1927. je Terezija videla poveličano Dete božje, četudi je bila zaradi oslabeledosti, ki je sledila doživljanju trpljenja Gospodovega, priklenjena na posteljo. Ko so zvonovi oznanili povzdigovanje, se je zamaknila. Jezušček je imel srajčko bleščeče beline. Stal je na svetlem oblaku z razprostrtimi rokami in se smehljaj. Njegovi lasje so bili kodrasti, Njegove oči temnomodre. Bila je prikazen nadzemske ljubkosti. Iz daljave je donela neskončnolepa glasba.

Dvajset minut čez eno je imela Terezija ponovno prikazen. Videla je kočo, ki je stala med skalovjem približno pol ure hoda od kraja, kjer je bil Kristus rojen. V koči je bilo osem pastirjev, ki so ležali na bornih ležiščih. Družino jim je delalo trinajst ovac in psiček. Zunanaj kočje pa se je tiščalo v zavetju sedem velikih čred, okrog pet sto ovac po številu. Nenadoma je nastala silna svetloba in pastirji so skočili vsi prestrašeni pokonci. S strahom so pogledovali iz kočje, kaj se je zgodilo. Videli so angela v podobi mladeniča, stoječega na oblaku in oblečenega v svetlo obleko. Levica mu je počivala na prsih, z desnico pa je kazal kvišku. Peruti ni imel. Vsa okolica je bila razsvetljena zaradi svetlobe, ki je izhajala iz njega. Angel je

Pristavljam tej novici osebno pripombo: Kdo se bo jokal, če ta ali oni odpade od katoliške vere po lastni krivdi in zmotnem življenju! Saj jih nadomeste klena srca in umi, ki vedo, kaj govore, ko pravijo: Dolga je bila pot do Boga! Zahvaljen Bog, da sem sodeloval s Tvojo milostjo in dosegel pot rešnice!

Velikh žrtev so zmogni katoličani, katerim to ime ni le prazna beseda, ampak življenje. Tako se je osem tisoč delavcev na Irskem domenilo za lep apostolat: vsak mesec si odtrgajo del svoje skromne plače in s tem denarjem vzdržujejo deset študentov, ki se v bogoslovju pripravljajo za duhovniški poklic.

Kaj neki iščejo premnogi naši fantje - bivši vojaki po vseh mogočih frontah - v redu molčečih trapistov? Poročajo, da so vrste teh kandidatov tako številne, da bi morali ustanoviti še dvajset samostanov, če bi hoteli ustreči vsem prosilcem. Človek bi mislil, da bodo veterani po umornih dneh in celo letih želeli udobje in nadomestek za "izgubljeni" čas, kakor pridiguje

svet. Toda ne! Žele si miru, ki ga svet ne more dati. Zapreti se hočejo prostovoljno za zidove samostana, da bi lažje posvetili misli in srce edinemu potrebemu na svetu: delu za svojo dušo.

Na konvenciji tretjerednikov sv. Frančiška v Združenih državah, katere se je udeležil tudi vodja slovenskih tretjerednikov, p. Marcel Marinšek OFM, so odlikovali s svetinjo miru ameriškega ambasadorja pri sv. očetu. S tem so Myrona Taylorja priznali kot enega izmed najodličnejših delavcev za božjo in mirovno pravdo. Mož je po verodostojni izpovedi protestant, a je tako odličen v svojem delu za spravo med Bogom in svetom, da mu vsi katoličani od kraja

MISIJSKI
MESEČNI
NAMEN

VEČ

MISIJSKI

V AFRIKI

pastirjem govoril v njihovem jeziku, slovesno, pomirjajoče in prijazno, obenem pa je s prstom kazal proti Betlehemu. Ko je končal svoj govor, ga je nenadoma obdala velika množica drugih angelov. Terezija je ocenila njih število nad šest sto. Vsi so izžarevali svetlobo in stali na velikem oblaku. Peli so najmanj šestkratneko pesem in jo spremljali z glasbili, katerih glasovi so bili podobni violini in trobenti. Nato so izginili. Pastirji so četrte ure razpravljali o doživetju, končno pa so se odločili, da gredo proti Betlehemu. Spremljalo jih je trinajst ovac in dva psa.

Najstarejši pastir je potrkal na vrata staje. Ko je Jožef odprl vrata, so mu povedali, kaj se je zgodilo. Odgovoril jim je ter pokazal na Dete in Njegovo Mater. Peljal jih je k jaslicam. Pastirji so gledali na božje Dete z vidno ljubeznijo in veseljem. Govorili so z Materjo; ki je previjala Dete. Vsi so poklekneli in molili. Marija, ki je zopet prekrižala roke na prsih, je nosila rdečerjavo prepasano obleko, rumenkasto tenčico, večje ogrinjalo preko ramen in usnjene sandale. Jožef pa je bil ogrnjen v temnorumenno obleko s pasom. Njegovi temni in nepokriti lasje so v neredu padali na ramena. Njegova brada je bila srednjedolga, redka in nedeljena ter za spoznanje svetlejša kakor njegovi lasje. Izraz njegovega obraza je bil miren, ljubezniv, prijateljski. Nekateri pastirji so nosili obleko, ki je padala do gležnjev, drugim malo čez kolena. Nekateri so imeli okrog ledij živalske kože. Najstarejši izmed njih je molil s povzdignjenimi rokami, drugi so imeli roke sklenjene kakor sveti Jožef. Vsi so bili videti zelo pobožni. Njih ovce in oba psa so se združili z njimi kakor bi tudi oni častili Novorojenčka. Dve družini sta dali po eno od svojih ovac, toda Marija in Jožef sta ju kmalu podarila nekemu zelo revnemu pastirju. Ovco z jagnjetom, ki so jo pozneje darovali drugi pastirji, pa sta prodala, da sta mogla kupiti nekaj potrebnih stvari.

Enako je Terezija videla v prikaznih v božičnem času leta 1926. in 1927. prihod svetih kraljev in umor nedolžnih otrok. Izjavila je, da imena Gašper, Miha in Boltežar le približno zadenejo prava imena. Modri so bili v resnici vladajoče osebe, zelo bogati, vendar pa niso hlepli po oblasti. Bili so zelo mili in radodarni do svojih podložnih. Gašper je prišel iz Nubije, ki je znana po zlatu. Imel je okrog štirideset let

ter je potoval s sedmimi služabniki, dvajsetimi vojaki, osmimi modrijani in eno žensko. Miha je prišel iz bogate in rodovitne Arabije. Star je bil nekaj pod petdeset let. Število njegovega spremstva je znašalo štirideset služabnikov, petdeset vojakov in pet učenjakov. Spremljali sta ga dve ženski. Boltežar je prišel iz Medije, dežele, ki je znana po rozinah, sadju in kadilu. Bil je star nekaj nad štirideset let in je imel s seboj dvajset služabnikov, štirideset vojakov in štiri učene može.

V deželah, iz katerih so prišli Modri, je bilo zvezdoznanstvo zelo v časti. Tako so imeli že takrat v Mediji posebne stolpe za opazovanje zvezd. Vladarji ljudstev so imeli cele zборе zvezdoznancev. Judje, pomešani med njimi, so jim prinesli vest o pravem Bogu in o obljubljenem Odrešeniku, posebno prerokbo Balaamovo: "Zvezda bo izšla iz Jakoba..." V Mediji so videli zvezdo vsaj tri tedne pred Kristusovim rojstvom. Poročila pravijo, da je bila zvezda nenavadne oblike in svetlobe ter je imela dolg odsev v obliki zakrivljenega repa. Opazovalci zvezd so novico sporočili kralju. Kralj je vest o zvezdi poslal svojemu prijatelju Melhiorju (Mihi) v Arabijo, ta pa je obvestil Gašperja. Vsi trije so sklenili slediti zvezdi. Zapustili so svoje dežele in se podali na pot. Sešli so se v Mediji, odtod pa skupno nadaljevali potovanje. Včasih niso mogli videti zvezde po več tednov in celo mesecev. To jih je seveda zelo oviralo in podaljševalo njihovo pot.

Zdi se, da je bila Terezijina prikazen treh kraljev pretrgana tako, da ni mogla videti, kako so dosegli cilj. Toda na njihov praznik, dne 6. januarja 1929., je videla njihov prihod v Jeruzalem. Kralj iz Nubije je bil črn, iz Arabije rjav, tretji - iz Medije - rumen. Po poizvedovanju pri kralju Herodu so pot nadaljevali. Zvezda jih je pripeljala v Betlehem do zidane hiše izven mestnega obzidja, kjer je sveta Družina ta čas stanovala. Počastili so božje Dete in mu prinesli darila. Mati Marija jim je na njihovo prošnjo položila Jezusa v roke. Končno je peljala Dete, ki samo še ni moglo hoditi, tudi h kraljevim spremstvom. Vsi so ga prisrčno sprejeli in mu dali svoje darove. Kralji so bili enobožci, vedeli so za prerokbo Balaamovo in verovali so, da je njihova zvezda ona, o kateri je prerok govoril.

/Dalje prihodnjič/

M E S E Č N I
M O L I T V E N I
N A M E N

SPREOBRNITEV

VSEH

NEKATOLIČANOV

pojo hvalo. Konvencija se je vršila v Bostonu. V svojem nagovoru je odlikovani Taylor poudarjal, kolikega pomena je papeška ustanova za svet. Po njegovem mnenju je "edina moralna sila, ki neumorno noč in dan dela za mir med narodi." O svetem očetu je govoril zelo laskavo. Izrazil se je, "da sveti oče vse preveč dela za svoja leta in bi bila neizmerna škoda, če bi moral svojemu trudu podleči. Le Bog bo mogel najti človeka, ki bi ga mogel domestiti."

ODMEV

LEMONTSKI

Zdaj smo pa res že čisto zakopani v snegu. Le pogledjte gornjo sliko: Blejsko jezerce in lurska votlina v belem oblaku. Pa ima ta kotic našega vrta tudi pozimi svojo lepoto. Tudi zimskega veselja ne manjka, saj je jezero pokrito z ledom, ki ob prostem času zvabi naše klerike na drsalke. Seveda gre včasih tudi po hlačah, ne le po nogah. Upamo, da se letos ne bo nihče "kopal", kakor se je lansko leto. No, pa saj voda ni globoka in ni nevarno.

*

V tednu po Brezma-dežni smo imeli visok obisk: v naši sredi je bil prevz. škof dr. Gregorij Rožman. Pripeljal ga je Rev. Setničar. G. škof se je vračal iz misijona v Milwaukeeju, Wis., pa se je za dva dni ustavil pri Mariji Pomagaj na

ameriških Brezjah. Z zanimanjem smo poslušali njegovo pripovedovanje o obisku Rima ob priliki proglasitve nove verske resnice.

*

Ste videli sliko na sedmi strani, ki predstavlja svetega očeta v pogovoru z našim g. škofom? Škof Rožman mu je v imenu slovenskih romarjev poklonil življenjepismo knjigo o slovenskem mučencu Lojzetu Grozdetu, katerega so komunisti na starega leta dan 1943, v Mirni na Dolenjskem mučili do smrti. Knjigo je po slovenskem življenjepisu napisal v nemščini švicarski pisatelj Schmid. Sveti oče se je škofu v Cleveland že pismeno zahvalil za lepo darilo. Od slovenskega duhovnika, ki je v službi v neposredni papeževi bliži-

ni, pa smo zvedeli, da je sveti oče z velikim zanimanjem pregledal knjigo. Več mest je podčrtal in jih zaznamoval z opombo na robu. *

Spomini na romanja zadnjega leta so v resnici lepi. Samo nekaj jih moti: kisli obrazi, ki si jih včasih sre-

čaval na poti od kapele do romarskega doma ali pa narobe. S kako počasnimi in previdnimi koraki so stopale romarke. "Uh, ta pesek! Vsak kamen posebej čutim na podplatih," so se jezile. P. Odilo se jim je sicer smejal, da pobožni romarji pridejo na romanje delat pokoro, toda te pokore je bilo za nekatere preveč. Če je bila temu kriva naša cesta, ali pa čevljarji, ki delajo pretanke podplate, ugibajte sami! Dejstvo je, da se je p. komisar že od poletja sem večkrat spomnil vseh onih, ki so iz ljubezni do svojih podplatov rekli v romarskem domu: "Tako j dam pet tolarjev, če poplaštrajo cesto!" In se je odločil kljub temu, da za enkrat niti romarski dom ni popolnoma končan in plačan. Ravno na dan pred prvim snegom

je zadnji pesek izginil pod gladkim asfaltom. Kako se zdaj prijetno hodi! Zdaj ne bo noben romar več štel našega kamenja. Samo to nam je žal, da smo pozabili zapisati imena onih, ki so obljubljali prispevek za tlakovanje "pokore". Halo, naši cestarji, kje ste?

*

O prazniku Brezmadežne je imel p. Odilo misijon v Kanadi in sicer v Windsoru, Ontario. Tu je nova hrvaško-slovenska fara sv. Frančiška Asiškega. Prvi slovenski misijon v naselbini je imel zelo lep uspeh. Seveda je nesel p. misijonar s seboj celo goro pesmaric.

*

P. John se zahvaljuje Mrs. Jalovčevi iz Arga, ki mu je sešila vrečke za slamo. Čebelice rado

zebe in jih mora pozimi lepo pokriti in odeti. Sicer smo našega čebelarja spraševali, če bo vsaka čebelica dobila svojo vrečko pod glavo za lepši zimski počitek, pa nam ni povedal.

*

Kdor je prebiral Kolar za leto 1951., se je gotovo ustavil tudi pri življenjepisu skladatelja p. Hugolina Sattnerja ofm izpod peresa p. Vendelina. V njem piše, kako sta p. Hugolin in p. Angelik Hribar skupno vodila pevski zbor ljubljanske frančiškanske cerkve. Zdaj pa je p. Vendelin dobil iz New Yorka dopisnico s podpisom: P. Brrr... Seveda je takoj uganil, da to ni nihče drugi kot p. Bernard Ambrožič. In kaj mu piše? Da je pozabil omeniti tretjega z ljubljanskega kora, ki je poleg

obeh skladateljev skrbel za lepo petje. "Kaj bi bila zmogla mojstra, če bi ne bil jaz tlačil mehu? Da, bili smo trije, vi pa omenjate samo dva..." piše p. Bernard, ki je takrat kot ljubljanski študent na frančiškanskem koru nadomeščal elektriko in se potil pri mehu. Res mu moramo priznati, da bi brez njega tudi ostala dva mojstra ne opravila ničesar.

*

Naši štirje kleriki tonzuristi/Fr. Mark Hochegar, Fr. Blase Chemazar, Fr. Lawrence Grom in pa Fr. Silvin Sevčnikar/so na nedeljo dne 10. decembra prejeli prva dva nižja redova, teden pozneje pa druga dva. Redove jim je podelil chicaški pomožni škof Bernard J. Sheil v cerkvi sv. Andreja.

Tudi
pravi Bled
je dobil
bel plašč...

foto (Runc) 1957

Blejsko jezero pozimi

Vsem štirim čestitamo k novi stopnici na poti k oltarju!

*

Naši kleriki so izdali novo številko svojega lista "V novo bodočnost". To je druga lemontska številka in jo je uredil

fr. Valerijan. Tipkali, risali in razmnožili so jo kleriki sami. Glasilo je izhajalo še v starem kraju, v Avstriji in Italiji; lepo je, da so ga presadili tudi v lemontski klerikat.

*

V Baragovem romarskem domu z delom ves čas polagoma nadaljujemo. Brat Akurzij jo vsak dan dvakrat maha na hrib. Seveda je letos malo mraz, ker grejejo le zasilne peči.

Lemontski kronist

A. M. Slomšek.

STOLETNICA

V teku zgodovine sta bili katoliški Cerкви zadani dve veliki rani in sicer: vzhodni razkol v devetem stoletju, ki sta ga pripravila Fotij in Cerularij, in pa protestantizem v šestnajstem stoletju.

Pri zadnji večerji je Jezus molil k svojemu Očetu, da bi bili vsi, ki Vanj verujejo, ENO. Razkol je proti božji volji. Dolžnost vseh katoličanov torej je, da delajo za cerkveno edinost, za zedinjenje zahodne /rimokatoliške/ in vzhodne /pravoslavne/ Cerkve. Slovenski škof Anton Martin Slomšek je leta 1851. ustanovil BRATOVŠČINO SV. CIRILA IN METODA, katere udje molijo za zedinjenje vzhodne in zahodne Cerkve ter v ta namen darujejo nekaj malega v denarju. Pozneje se je bratovščina preimenovala v Apostolstvo sv. Cirila in Metoda pod zavetjem preblažene Device Marije.

Letos bomo obhajali stoletni jubilej te Slomškove ustanove, ki se je razširila tudi po drugih slovanskih deželah. Iz te bratovščine so se razvili mednarodni kongresi za Cerkveno edinost v Velehradu na Moravskem. - Zdaj pa so vse te škofije za železno zaveso in ne morejo javno praznovati pomembnega jubileja. Zato pa se moramo mi, ki smo na svobodi, spomniti stoletnice te važne ustanovitve. Kajti Bratovščina sv. Cirila in Metoda je bila prva organizacija za krščanski Vzhod. Dasi je Cerkev vedno delala za edinost, med ljudstvom ni bilo vedno zanimanja. Zato pa je tem večjega pomena Slomškova ustanova, ki je kot prva združila ljudstvo v molitvi za vrnitev ločenih bratov v katoliško Cerkev.

Slovenci in Slovenke! Zavedajmo se važnosti stoletnega jubileja in ga proslavimo s tem,

da priporočamo škofu Slomšku rešitev slovenskega naroda,

da delamo za Slomškovo beatifikacijo,

da se po slovanskih župnijah ustanovi Apostolstvo sv. Cirila in Metoda,

da delamo na to, da se Apostolstvo organizira kot DŠV (Družba za širjenje vere) in se razširi po vsem svetu,

da opozorimo na važni jubilej tudi sveto stolico.

A. M.

KRAMLIJANJE

Naj potoka po domače
na Zapečkovih straneh,
kdor le lajka kakšno reči,
pa četudi je za smeh.

NA ZAPEČKU

Znana slovenska pesnica, uršulinska sestra M. Elizabeta, je našim zapečkarjem poslala za letošnje praznike sledečo pesem:

Kako je bilo že nekoč!
Prelepi časi so to bili,
ko smo v adventu skozi sneg
pobožno k zornicam hodili.

Nato je prizvončkljal Miklavž,
za njim štorkljali so rogati.
Da niso šli otroci v koš,
so morali moliti znati.

In pred božičem vsak večer
smo jeperge iskali
za Mamko božjo z Jožefom,
zavetje smo jim radi dali.

Po mah v goré za jaslice,
to bilo je veselje!
Pastirčke smo zrezavali
in ovčke na povelje.

In pred božičem tisti dan
tam v hišnem smo koticu
prostorčka dali Jezuščku,
voličku in osličku.

Na svet' večer, prazničen ves,
po shrambah smo kadili,
prižgali luči v jaslicah
in 'roženkranc' molili.

Potem smo z bakljami v rokah
čez dno in strn hiteli
k polnočnici v cerkveni hram,
božične pesmi peli.

Prelep je bil sam sveti dan,
kadilo je dehtelo,
z obrazov vseh v praznični svet
veselje je žarelo.

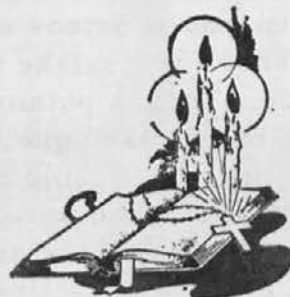
In kaj šele: Na praznik ta
smo jedli z večjo žlico
in dobra mati v našo slast
so rezali potico.

Na novoletni predvečer
smo zopet pokadili,
prižgali lučke v jaslicah
in peli in molili.

Prišli so kralji v Betlehem,
kamele pripeljali,
in mi smo jih s spoštljivostjo
na vrata zapisali.

Spomini lepi naših šeg,
slovenskih običajev,
rojakom pravite povest
domačih dragih krajev.

V spominih teh zapisana
božična so voščila...
Naj bi se vsa do pičice
pri Vas in nas spolnila!

CLEVELAND, Ohio. - Pošilja **Mary Barle**: Sporočam Vam, da sem prejela lepo mašno knjižico 'Zdravnik moje duše'. Pa me še vprašujete, kam bi dali tiste kvodre, ki sem jih poslala preveč. Saj vem, da Vas pošta tudi stane. Bog plačaj za uslugo! Tudi koledar sem dobila. Že prvi dan sem veliko prebrala. Pa berem in zagledam sliko cerkve sv. Jurija v Dobrničju. Tako mi je srce stisnilo, da sem na ves glas zajokala. V tej cerkvi sem prejela sveti krst, tam okrog smo nekoč skakali šolski otroci. Takrat, ko so v Mali vasi odkrili ploščo škofu Frideriku Baragu, smo šli vsi iz Dobrničja tjakaj. Mi otroci smo bili najbolj veseli, ko smo v Mali vasi dobili vsak eno zemljo. To se nam je zdelo tako imenitno. Še zdaj tega ne morem pozabiti.

ROSEWATER-EAST, Avstralija - Piše **Stanko Šubic**: Lepo prosim, pošljite mi molitvenik 'Zdravnik moje duše', ali pa kak drug molitvenik. Pa z letalsko pošto, če je le mogoče. Tu slovenskih molitvenikov sploh ni dobiti in sploh nimamo nič slovenskega. Zdaj smo Slovenci raztrese ni po vsej Avstraliji in naša največja težava je v tem, da nimamo niti enega slovenskega duhovnika. Že večkrat smo slišali, da pride eden ali celo dva iz Amerike, toda doslej se pri nas še ni nihče oglasil. Kaj bi bil kdo izmed Vaših duhovnikov toliko požrtvovalon, da bi prišel v Avstralijo reševati duše tisočem, ki se že potapljujejo? Mnogi že za veliko noč niso opravili spovedi, kar je gotovo žalostno. Toda mnogi bi zdaj še z veseljem sprejeli duhovnika, a kako bo pozneje?... Pošljite nam enega, prav gorečega! Kako Vam bomo zanj hvaležni! Vse prisrčno pozdravljam!

/Že več mesecev se pripravljata dva naših patrov na pot med Slovence - avstralske novonasteljence. Toda s potnim dovoljenjem ne gre tako gladko, kakor smo mislili. Upamo pa, da bomo kmalu lahko poročali o njunem odhodu med rojake, ki so brez duhovnika. - Urednik/

HESPERIA, Mich. - Piše **Mrs. Matt Pevic**: Prejela sem Koledar Ave Maria. Kako zelo je lep! Ave Maria in Koledar sta tako lepo berilo, da ga mora vsak z veseljem vzeti v roke. Le kaj bi ameriški Slovenci brez Ave Marije?

ECCLES, W. Va. - Piše **Mary Kovach**: Hvala Vam za Koledar, ki ste mi ga poslali. So tako lepe slike v njem, posebno iz Gorenjske, najlepšega dela Slovenije. Pa tudi za med lepa hvala! Tako je okusen. Bog Vam plačaj, da se trudite in pošiljate okoli. Pa se me kaj spomnite pri Mariji Pomagaj!

LORAIN, O. - Pošilja **Alojzij Tomažič**: Prejel sem 'Ave Marijo', ki mi zelo ugaja. Bojim se samo, da ne bom mogel biti njen naročnik, ker sem kot invalid še vedno odvisen od svojih dobrih sorodnikov.

Lepo prosim, g. urednik, ko bi morda mogli v Vašem listu objaviti tale pozdrav:

Dragi rojaki in rojakinje iz begunskih taborišč, ki so Vas razne ladje prinesle v deželo miru in reda, preko morja v novo domovino, med nove ljudi in novim navadam nasproti! Zapustili smo rojstni kraj, svoje starše, brate in sestre, svoje domove in cerkvice - kot novorojeno Dete, ki mu je kruti Herod stregel po življenju. Tudi nam so Herodi stregli po življenju in nam očitali največjo laž, da smo izdajalci. In kaj smo izdali? To je naše izdajstvo, ker nismo hoteli kloniti pred brezbožnim komunizmom. Morali smo v tujino, ker se nismo vdali hudobiji, ki danes gospoduje v naši zaslužjeni domovini.

Dragi bratje in sestre! Zdaj, ko smo že na mestu v novi domovini, se radi spominjamo svojih dragih, ki so ostali pod nasiljem. Zakličimo jim iz srca: Narod slovenski, ne pozabi tudi ti na nas, ki smo te morali zapustiti - upamo, da ne za vedno. Mi molimo zate, da ti skoraj vžide zarja nove, prave svobode.

Iz neprijetnega življenja po taboriščih se nam je posrečilo zopet v redno življenje, kjer si z lastnim delom zaslužimo pošteno vsakdanji kruh. Kajne, dragi rojaki, težak korak je bil v begunstvo, še težji je bil korak v neznan svet. Toda

prvi korak je dovolj preizkusil naše moči, zato naj nas zdaj ne navdaja malodušje, ampak pokažimo svojo močno voljo! Kakor prej v begunstvu, tudi zdaj v izseljeništvu izvršujmo svojo nalogo, ki nam jo je dal Bog!

Bog je bil tisti, ki nas je rešil iz goreče in podirajoče se hiše. On nam je pokazal kraj, kjer smo sedaj in On nam bo nekoč velel tudi nazaj domov. Temu Bogu ostanimo vselej zvesti. Obljubimo mu, da bomo vedno in povsod priznavali Njegove večne resnice in da svojega verskega prepričanja ne bomo zamenjali za nobeno varljivo dobrino tega sveta. Ne pozabimo na prve petke in prve sobote, saj ta pobožnost je naš narod ves vojni čas tako krepila.

Daleč smo od domovine, v čisto drugačnem okolju: vidimo večje in bogatejše narode kot je naš slovenski. Toda zaradi tega niso prav nič več vredni kot naš mali in trpeči narod. Slovenski narod nam mora biti najbližji.

Ljubi Bog naj Vas, dragi rojaki, spremlja in blagoslavlja na vseh potih izseljeniškega življenja. Vam vsem, raztresenim po svetu, voščim vesele praznike in blagoslovljeno novo leto 1951. Enako prejmite moje iskrene pozdrave vsi sotrudniki in sodelavci lepega in zanimivega lista 'Ave Maria', kakor tudi vsi bralci staro-naseljenci!

NOVOLETNE MISLI OB KRIŽU

Ne vemo, kaj nam bo prineslo novo leto. Morda križ, trpljenje. Ob trpljenju bomo upirali svoj pogled v Križanega in bomo premišljevali:

"Kjer je trpljenje, je posvečena zemlja."

"Kjerkoli srečate trpljenje, tam je blizu Bog."

"Kdor hoče dozoreti v moža, mora trpeti."

"So stvari, ki jih ne vidimo drugače, kakor z očmi, ki so jokale."

GLENDALÉ, N.Y.: - Piše M. Bučar: Prejela sem Koledar Ave Marija. Nam je je zelo všeč. Je tako lepo tiskan, posebno za nas stare ljudi, ki slabo vidimo. Tudi slik je toliko v njem, zlasti iz naše prelepe Gorenjske. - Tudi za med lepa hvala! Vsem iskrene pozdrave!

CLEVELAND, Ohio. - Piše Gertruda Zaman: Častiti očetje frančiškani! Stotero Vam Bog plačaj za Vašo postrežbo čitateljem s svojimi lepimi nauki v listu. Novemberska Ave Marija je zopet tako lepo branje. Ko enkrat začnem brati, kar ne morem končati. - Božične karte sem tudi z veseljem prejela. Tako lepih še niste imeli kot letos. Zelo ste me razveselili tudi, ko ste mi poslali ono molitev in podobo Srca Marijinega. - Pozdrave vsem!

Koledar 1951.

Zanimivi članki:

PET-DOLARSKI KLUB

Dobrotnikom,
ki so darovali za
BARAGOV ROMARSKI DOM
pet dolarjev ali več,
so se pridružili

Apolonija KOREVEC, Joliet, Ill.
Josephine GRUDEN, Leadville, Colo.
Antonia KNESS, Cleveland, Ohio
Family Miha JERETINA, Joliet, Ill.
Family Blase PAPESH, Cleveland, O.

Narodi modrujejo o času

- Čas je zlato /Slovenci/
- Čas je denar /Angleži, Amerikanci/
- Najmanjši drobec časa modrega moža je vredno ohraniti /Portugalci/
- Zgubljenega časa ne boš več videl in kar imenuje človek "časa dovolj", je navadno "časa premalo" /Amerikanci/
- Najboljši pridigar je čas: dolg je, a je zanimiv /Nemci/
- Čas se vleče samo lenim; pridnim je časa vedno premalo /Švedsi/
- Čas je dragocen, še bolj dragocena pa je resnica /Danci/
- Čas se ne bo klanjal tebi; ti se moraš klanjati času /Rusi/
- Trenutek časa je dovolj, da se skoti zločin /Španci/
- Še tisoč let in potok bo še vedno tekkel kot je tekkel pred tisočletjem; tisoč let je kratko razdobje, "nikoli" pa je dolg za bilijon let /Francozi/
- Če čas tebi noče služiti, pa ti času služi /Turki/
- Čas je loviti ribe, pa tudi čas sušiti svoje mreže /Kitajci/
- Čas bo prinesel vsega onim, ki hočejo dober čas dočakati /Nemci/
- Kdor nima časa in samo čaka, da mu čas sam kane, bo prehitro prišel do spoznanja, da bo moral izgubljeni čas odkupovati s pokoro /Španci/
- Kar ti delaš s časom, delajo ljudje s teboj /Nemci/
- Kdor dela vse ob svojem času, temu je sleherni dan vreden tri dni /Nemci/
- Ne bo preteklo tisoč let, pa bomo vsi ljudje plešci in slepci /Španci/

Naš svetovni koledar - P.Pij ofm
K.Hofbauer in F.Baraga - P.Hugo ofm
25-letnica kronanja
lemontske Marije - P.Odilo ofm
Jegličeva stoletnica v Rimu
Gregor Rihar - P.Odilo ofm
Na valovih oceana - Erik Kovačič
Novonaseljenci v Angliji - Peter Selak
Novonaseljenci v Ameriki - P.Robert ofm
Novonaseljenci v Kanadi - P.Odilo ofm
P.Hugolin Sattner OFM - P.Vendelin ofm
Lemontski Baragov dan
Janez pa zna! - P.Bazilij ofm
Dve božje poti v Logu - Dr.I.Česnik
Naši srebrnomašniki in novomašniki.
Naslovnik naših duhovnikov.

Cena:

U.S.A. & CANADA - \$1.00

drugod: \$1.25

BOG PLAČAJ, DOBROTNIKI!

Z A APOSTOLAT SV. FRANČIŠKA—Po\$ 10: A. Korevec, Po\$5: F. Rogina, Po\$2: J. & A. Papesh, A. Zokal.

Z A SEMENIŠČE IN DRUGO—Po\$50: P. Cezmar, Po\$25: J. Dobravec, Po\$5: M. Russold, F. Bartol, Po\$4.50: A. Zokal, Po\$4: J. Mrkel, Po\$3 S. Meglic, A. Vidmar, Po\$2: A. Ahacic, M. Ciber, J. Mevec, A. Kamnikar, Po\$1.50: F. Kriznik, Po\$1 R. Kral, M. Skul, N.N., F. Kaučic, J. Auzicek, M. Mohorcic, C. Barboric, F. Lupsina, Po\$0.50 J. Glivar, J. Hocevar.

Z A MAŠE—Po\$50: M. Ozbolt, Po\$45: A. Jasbeck, Po\$40: A. Cherne, Po\$12: M. Sajovic, Po\$10: M. Pluger, F. Snyder, F. Petric, J. Dolinar, F. Jenko, Po\$9: F. Pajk, A. Pezdir, Po\$8: J. Lipersek, Po\$7: A. Zokal, Po\$6.50: A. Drassler, J. Govednik, Po\$6: A. Obresa, J. Lipersek, Po\$5: Mrs. Forjan, J. Herauer, M. Obryk, M. Cekada, J. Kocjancic, M. Yenc, Mrs. Gosar, C. Fischer, M. Gorjanc, S. Ledelko, A. Braeger, J.F. Prisel, U. Lovsin, M. Ogolin, M. Cesnovar, A. Preglet, E. Sirok, A.L. Margan, J. Matkovich, T. Umek, M. Koporc, J. Petrincic, Po\$4: A. Slanc, A. Kastelic, M. Brodach, F. Jalovec, F. Plautz, Po\$3: M. Koncilia, M. Krantz, J. Knafelic, M. Jugovich, A. Urich, M. Govednik, R. Bizjak, V. Pogacnik, A. Stariha, J. Kastelic, M. Sterle, M. Kosoglav, M. Stablaj, B. Gornik, A. Urbanc, F. Sardach, J. Nausek, F. Snyder M. Kalister, J. Vidmar, Po\$2: F. Kaučic, Mrs. Walherlin, L. Kuhar, M. Peters, A. Coff, K. Starec, B. James, A. Kosuk, J. Poljak, D. Hudolin, A. Kovacic, M. Ivanetich M. Kobe, A. Chesnik, Volovlek, A. Molek M. Cimperman, J. Ray, M. Pausha, M. Krainz, M. Yerman, B. Michelich, G. Petrovic, T. Sega, C. Bokal, J. Teršhar, A. Hohlin, P. Cezmar, F. Zdnik, H. Dolinar, M. Bartokvic, A. Gotic, J. Filipic, S. Kresovan, A. Jenko, A. Delost, A. Rakovec, A. Anzelec, F. Pajk, F. Balle, P. Rogell, J. Zupancic, F. Tomsic, J. Hadich, M. Brickner, M. Perusek, F. Maleckar, A. Kamnikar, Po\$1.50: J. Sedmak, J. Kosten, F. Zorman, P. Arnez C. Versaj, S. Sega, Po\$1: M. Marincic, A. Koslevcar, A. Franciskovic, F. Turk, R. Pucel, T. Zortz, S. Podgornik, F. Ancelj, C. Kozma, M. Jusseich, M. Tomec, F. Pengal, M. Kalcich, M. Struna, M. Arko, J. Pintar, O. Jalovec, M. Schmetz, J. Repar, M. Kochevar, J. Hocevar, E. Pakis, A. Treven, M. Ludwik, C. Klanar, F. Brittenc, M. Zorc, M. Levar, F. Petrich, M. Drağan, M. Music, J. Krumberger, J. Zupin, T. Kerkoch, G. Polajnar, A. Savar, M. Tometz, M. Ivanetich, T. Vidmar, M. Butchar, A. Kric, J. Glivar, A. Kordan, U. Ambrose, K. Gromovsek, F. Lupsina, F. Laurich, M.

Erchul. L. Zorenc, V. Breznik, J. Struna, A. Rom, U. Lovsin, C. Pobega, M. Pogan, M. Prince F. Pecnik, F. Zupancic, J. Glivar, J. Vesel, F. Tagel M. Kotze, N. Vronicar, M. Verdov, A. Urlich, M. Krajc F. P. rich, F. Stonich, C. Urosic, M. Karsnik A. Stiglic, A. Petrelin, A. Zajc, J. Mlakar, M. Starc, J. Ozbolt, M. Safran, A. Kodric, A. Drolic, K. Bicels L. Setonja, F. Peterko, A. Sican, F. Cerar, A. Kuhar, K. Kasteleck, A. Primozic, M. Ciber, T. Brojan, M. Hrastar, H. Krancur, Mrs. Medvesek, J. Medved, M. Stampfel, M. Rangus, J. Plut, B. Gersin, J. Poje, M. Krosovec, M. Spehar, J. Vlune A. Udovich A. Sustar, M. Papis, F. Zupec, C. Jeglic, F. Furlan, J. Cos, M. Kremesec, M. Bogovic, A. Molk A. Ribnikar, A. Krantz, F. Habjan, J. Pistotnik, M. Oberstar, I. Nahrst, M. Hocevar, A. Zorc, A. Skrajncr, C. Marolt, A. Boncic, K. Brodorich, M. Tezak, F. Kosmerl, H. Zore, J. Pazel, M. Kalan, M. Sodec, C. Boyce, J. Sustarsic, T. Mihelich, F. Muha, V. Susersic, A. Kozjek, A. Pleko, M. Mersnik, R. Kocevar J. Vidmar, J. Jelarcic, J. Nausek, M. Erchul, M. Kovach, A. Krejacic, A. Bucar, F. Zimmerman, R. Skufca, J. Zabukovec, M. Rojc, C. Butala, L. Lindic, J. Papesh, A. Rutkovich, L. Kosnik, C. Turk A. Zoaki, A. Majerle, A. Brodnik, A. Gorjanc, J. Laurich, J. Okorn, T. Banich, M. Breasr, F. Stanonik, A. Vrek, M. Znidarsic, J. Petek, J. Hocevar, J. Gustincic, M. Hribar, R. Usnik, M. Dolmovich, A. Braidich, J. Ponikvar, R. Klemencic, L. Stepic A. Voje, M. Kutin, J. Nose, M. Barle, S. Intihar H. Fonda, F. Versic, F. Drassler, M. Balkovatz, C. Rokavetz, A. Smrekar, Paukovich, J. Ancel, T. Kozar, M. Lautar, R. Poslep, T. Centa, E. Ue, A. Brula, A. Zagorc, Martincic, C. Wolf, Mrs. Strlek, M. Kocman, M. Simonc, A. Strnetz, H. Glad, A. Preloznik, P. Zernich, D. Kastelic, M. Kosjan, M. Vidmar, F. Zainer, A. Zadar, Rozic, Fam: Dovjak, Fam: A. Retelj, K. Stark, J. Trampus, H. Somrak, A. Jerman, H. Snyder, M. Koporc, M. Kastigar, M. Komp, M. Pongre, T. Besenicar, A. Mozina, M. Veselic, A. Madric, M. Braderich, A. Smrak, K. Stuller, M. Gorjanc, J. Znidarsic, J. Bucar A. Lopert, F. Derovsek, M. Bachar, T. Derchar, T. Luzar, M. Koshak, M. Brodnik, R. Francel, F. Erlich, A. Stepanich, C. Zalec, R. Mivsek, J. Bergles, M. Ambrose, L. Lesar, M. Hren, J. Sweeney, F. Levstik, M. Evet, F. Sedmak, A. Bencin, F. Jalovec, T. Brojan, A. Zupancic, H. Mozina, M. Stimac, A. Pelcic, J. Janezic, J. Densa, H. Weber A. Zakovich, J. Kosmch, M. Kompars, L. Schmetz, J. Brezar, M. Ka usek, K. Slogar, S. Kersovan, F. Kocevar, F. Vidmar,

Po\$70: M. Jenko, Po\$50: L. Kuhar, M. Hrvat, J. Lenarcic, J. Tlier, Mrs. Rauch, M. Zunic.

BOG PLAČAJ, DOBROTNIKI!

ZALUČKE--Po\$60: A. Cherne, Po\$8.69: J. Mille, Po\$5: M. Kastelic, M. Yenc, Po\$2.50: D. Fera, Po\$2: D. Hudolin, A. Cesnik, R. Simenc, F. Petric, M. Krman, A. Zokal, A. Zakrajsek, F. Lupsina, Po\$1.50: F. Rogina, Po\$1: A. Kozlevcar, T. Plos, R. Zadnik, L. Cemazar, A. Tome, K. Starec, Mrs. Sebalj, J. Mladic, F. Jenko M. Dejak, J. Knauss, J. Lipersich, A. Jerina, F. Strumbly, M. Cimperman, N. N., M. Kastelic, L. Letolna, F. Zadnik, A. Sustarich, J. Volovek, J. Bradac, K. Petrovcic, M. Kosel, U. Lovsin, F. Jalovec, M. Mulich, M. Zavernik, A. Stariha, V. Pogocnik, J. Gosar, R. Bizjack, F. Pajk, M. Vilor, A. Kameen, J. Strah, S. Yenko, A. Sterle, F. Maleckar, K. Kucic, A. Kamnikar, B. Kurte, Po75¢ M. Kolenc, Po60¢ K. Krize, Po55¢ F. Tratnik, Po50¢ C. Gulich, F. Culek, C. Malesich, M. Babich, M. Kalcich, C. Barborich, M. Barich, A. Miholic, M. Sterle, M. Russ, F. Perme, A. Savor, Kastelic, J. Patrick, J. Sebat, K. Grmovsky, M. Smith, A. Merhar, F. Laurich, M. Erchul, Po33¢ J. Buchar, Po25¢ M. Ajster Po10¢ M. Hrebar.

ZAROMARSKIDOM--Po\$10: M. Jeretina, Po\$5: A. Korevec, J. Gruden, A. Kness, Po\$4: K. Kastelic, Po\$2: M. Krainz, Po\$1.50: A. Russ, Po\$1: N. Arko.

ZABARAGOVOZVEZO--Po\$5: C. Malesich, Po\$2: Kosir, Po\$1.50: F. Plautz, Po\$1: Mrs. Papesch, J. Zaman, F. Brittanec.

ZANOVEMBERSKEMAŠEINMOLITVE:
Po\$5: A. Auzur, A. Jasbeck, F. Flajnik, A. Ferk, J. Hozian, F. Petric, Po\$4: M. Kos, P. Auzer, Po\$3: J. Stimec, M. Milavec, A. Korelc, Po\$2: P. Krizicnik, J. Sernel, M. Kalister, A. Sernel, M. Babic, M. Tomec, A. Horvat, M. Florjance, J. Krsacels, Mrs. Levar, M. Koren, C. Govednik, A. Unetic, J. Per, A. Habjan, J. Kerzic, Po\$1.65 A. Kosem, Po\$1.60 Mrs. Benedict, Po\$1.50 A. Krulc, A. Breznick, F. Glatch, T. Terselic, M. Strumbel, Mr & Mrs. Grill, J. Benkshe, J. Filips, Suhadolnik, A. Sampson, Po\$1.25 N. Peterlin, J. Tkalcic, L. Kraij, M. Sivic. Po\$1.25: A. Kogovsek, Po\$1: A. Gostic, A. Hochevar, B. Prus, A. Zallnik, M. Pirc, H. Stampfel, M. Marosh, F. Perovsek, J. Stampfel, J. Sasek, F. Bucar, J. Hocevar, F. Roitz, J. Ponikvar, M. Kresevic, A. Pintar, C. Kucic, I. Gruden, J. Koshmerl, J. Salmic, A. Remec, U. Ambrose, J. Berus, A. Matkovich, L. Dolinsek, P. Laurich, P. Kokal, I. Zalar, F. Brittenec, M. Troje, J. Adamcih, M. Perusek, J. Cvar,

DARLISTU--Po\$10: Rev. F. Jerasa, A. Veranth, Po\$6: B. Notar, Po\$5: A. Gnidovec, Po\$3.50 Annuciatlab Church, Po\$3: A. Jeglic, Rev. J. Cveibar, Po\$2.50: F. Slenc, Po\$2: M. E. Perusek, Po\$1.60: A. Oratch, Po\$1: M. Povik, Po\$1: F. Kocjancic, J. Hozian, A. Zokal, S. Meglich, Rev. L. Mihelic, M. Prebelich, Po75¢ M. Stariha, Po50¢ S. Cupic, U. Polanc, M. Sterle, A. Anzelec, J. Dobravec, J. Krumberger, A. Kaplan, S. Potocnik, Po25¢ M. Elnikar, Po10¢ M. Tavcar.

SLOVENSKI STARŠII

Ako želi Vaš sin služiti Bogu kot DUHOVNIK ali REDOVNI BRAT v redu sv. Frančiška asiškega, povejte mu, da lahko izpolni svoje želje tukaj pri slovenskih frančiškanih v Lemontu. Pokažite mu ta oglas, ki je tudi v angleščini napisan, da ga lahko sam vidi in bere. Najlepša Vam hvala!

YOUNG MEN & BOYS

of Slovene parentage, who feel the call to serve God as PRIESTS or LAY BROTHERS in the Franciscan Order, founded by St. Francis of Assisi, are invited to make their desires known to the Slovene Franciscan Fathers at Lemont, Illinois. For full particulars write to:

Very Rev. Commissary
St. Mary's Seminary
Lemont, Illinois